142

பாரதி இசைச்சுதிரா

O-, 892MNP|P
N07
118199

DRAMATIC CO.

PARSI
HARISCHANDRA.

இஃது,

உபாத்தியாயராகிய

ராஜாஸ்ரீ, வித்வான் வேலூர்

நாராயணசாமி பிள்ளை யவர்களால்

இயற்றப்பட்டு,

ஸ்ரீ கம்பெனி அபன்ராஜபார்ட்,

ஸ்ரீ-முருகேச நாயக ரவர்களால்

இராகதாளவர்ண மெட்டுகளமைத்து

குன்னத்தூர்

ஸ்ரீ தருமுனி முதலியாரவர்களது

சென்னை நகர்,

ஜகநாயகியம்மன் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன்விலை] ரிஜிஸ்டர்ட் காபிரைட் [அணா 4.

1907

O-, ... MIPI, P/
N 07...

25/- சிட்டிரை ...
செப்பனிடுவதற்காக எடுத்துக்
கொள்ளப்பட்ட
[illegible] மாதம் 1982 வருடம்
செப்பனிட்டு முடித்த
[illegible] மாதம் 1983 வருடம்
ஆராய்ச்சி உதவியாளரின்
கையொப்பம்

முருகன் துணை.

ALANDUR ORIGINAL DRAMATIC COMP

PARSI HARISCHANDRA.

இஃது,

ஷை கம்பெனிக்கும் சன்மார்க்க சங்கீத நாடக சபைக்கும்

மதராஸ் ஒரிஜனல் டிராமாடிக் கம்பெனிக்கும்

உபாத்தியாயராகிய

ம-ள-ள-ஸ்ரீ வித்துவான்.

வே. நாராயணசாமி பிள்ளை யவர்களால்

இயற்றப் பட்டு,

ஷை கம்பெனி அயன்ராஜபார்ட்

தி-முருகேச நாயக ரவர்களால்

இராகதாளவர்ண மெட்டுகளமைந்து

துண்ணக்கார்

நாதமுனி முதலியாரவர்களது

சென்னை ரூனி,

ஜயநாயகியம்மன் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன்விலை] ரிஜிஸ்டர்ட் காபிரைட் [அணா 4.

190[illegible]

ரிஜிஸ்டர்ட் காப்பிரைட்டின்

அறிவிப்பு.

இந்நூல் சகலமான கனதனவான்களுக்குந் தெரியப் படுத்துவது யாதெனில், ஆலந்தூர் ஒரிஜினல் டிரமாடிக்கம்பெனி உபாத்தியாயராகிய ம-ள-ள-ஸ்ரீ வித்துவான் வேலூர் நாராயணசாமி பிள்ளை அவர்களால் இயற்றப்பட்ட பார்சி அரிச்சந்திரா யானதை கு. தாதமுனி முதலியாரவர்களால் பொருளுதவி புரிந்து சகல சுதந்தரத்துடன் பெற்றுக்கொண்டு கனம்பொருந்திய கெவர்ன்மெண்டார் அவர்களது 1907 வருஷத்திய 15 வது ஆக்ட்டு 20 வது செக்ஷன் 8 வது ரூல்ஸின்பிரகாரம் [ரிஜிஸ்டர்ட் காப்பிரைட்] செய்யப்பட்டிருக்கிறபடியால் என்னுடைய உத்திரவின்றி இந் நூலை எவர்களும் அச்சிடக்கூடாது.

இப்படிக்கு,

கு. தாதமுனி முதலியார்.

உ

சிவமயம்.

விநாயகர் காப்பு.

வெண்பா.

சீர் புகழும் சத்யதர [illegible] செம்மை [illegible]
பார் வேயர் [illegible] நாமதால் பாடுதற்குக் காப்புளதாந்
[illegible] முகனை [illegible] [illegible]
வந்தே வரமருளு வாய்.

விநாயகர் வணக்கம்.

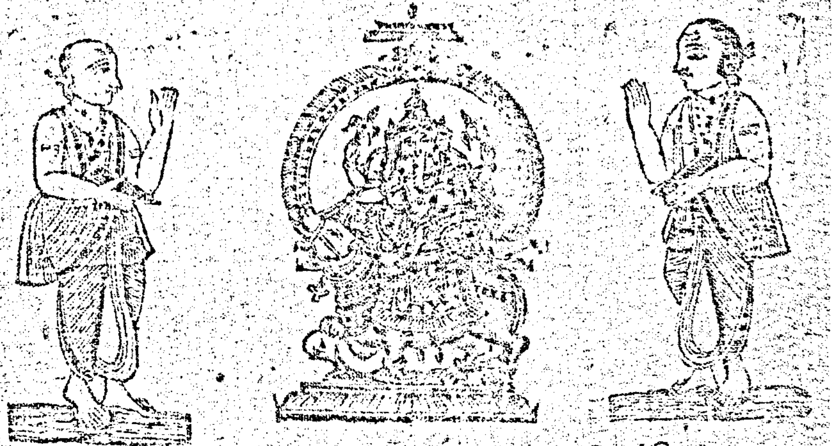

சம்போ சிவ கணபதே என்கிறவர்ணமெட்டு.

வந்தனம் லம்போதரா [illegible]
லம்ந்தரு வாயைங்கர (ஸ)
[illegible] வினையக் [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] (ஸ)
சம்போ [illegible] உம்பர் பணியும் பரா
அம்பா பயிழ்ந்திடும் வரம்பர
[illegible] காக்கும் [illegible] (ஸ)
தும்பி முகனை யென்றும் [illegible]

வேதா சதங்கை யணி பாதா ரஞ்சித்திட லா
காதா ஜனையுறன் காஷி தா தா
ஆதாரம் வேறு இல்லை நீதா சருள் வாய்ந்த தா
பாதாம்புயம் பணிகிறேன் ஆதிமூலமே நாதா (வே
வாராய் பிரானந்தனே காராய் ஞானம் அருளைத்
தாராய் அருட்கண்ணாலே பாராய்
ஆரா வாந்தே சூழ்விக தீரா அப்ப கர்ணையா
நாராயணா சாமியின் பாரா துறை நன்னேயா (வே

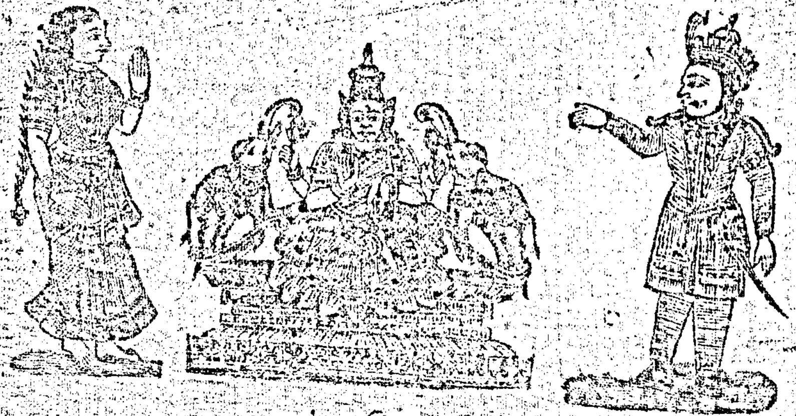

சரஸ்வதி ஸ்தோத்ரம்.

தரு

சாமரஜ நூபமேன நமோ நமோ என்றவர்ணமெட்டு.

வீணா வசன காயனி நமோ நமோ
வாணி நித்யகல் யாணிவேதபு ராணியே நமோ
வேணி வந்தனம் விமல சுந்தரி (வீ)
பாரதி கலை பூஷணி பரா பரி
சார தாம்பிகா நாரதர்பரி பூரணி யாதரி
நாரணி சரணம் நாவில் நிற்பாயே (வீ)
தாயே ஸ்ருஷ்டி தேவியே தயா பரி
சேயே ஞாயணசாமிக்கருள்புரி வாயே சோதரி
நீயே காப் பாய் விமலி வந்தனம் (வீ)

உ

முருகன் துணை.

1

பார்ஸி அரிச்சந்த்ரா.

1. சின் இந்திரன் தர்பார்.

தங்கள் இயல்.

இங்கிலீஷ் நோட்-தாளம்-ஆதி.

வாசாரிதோ இந்திரன் வந்து பாலிக்கிறான்
பேரானந்த இந்திரன் பெருமையுடன் தந்திரன்
நாட்டியமாதாரட நவரத்தினங்களுக்கேட
மேட்டிபாய்முனிவர்கட மேன்மையாபாசிகள்பாட

மந்திரிகள் தரு.

பார்ஸி - தாளம் - ஆதி.

ஜோராவிகி ஸ்கோதியா என்றவர்ணமெட்டு.

மந்திரிகள்.

தேவதேவராஜே வந்தனம்.

இந்திரன்.

கல்யாண் கல்யாண் மந்திரிகளே.

மந்திரிகள்.

ஆடல்பாடல் அநுபவிக்கிறோமே.

இந்திரன்.

நல்லது நல்லது அமர்ந்திடுவீர்.

மந்திரிகள்.

பூவலர்கள் போற்றும்புரந்தரா
புண்ய துரந்தரா
கல்யாண்குபிதரா

இந்திரன்.

காவிரியெனன்றும் வாழ்குவீர்.

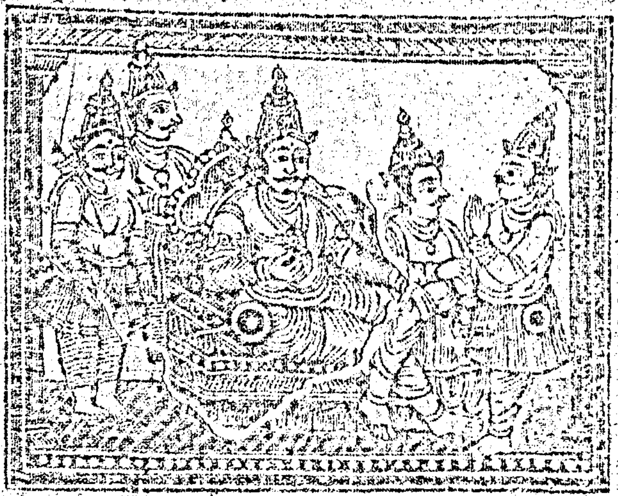

இந்திரன் தரு.

பூபாளம் - தாளம் - ஆதி.

ஆரார் ஆரதார் என்கிற வர்ணமெட்டு.

வந்தனம் சபையோரே யாவரும் பரமசிவனே (ப)

சந்திரகுலமன்னர்கள் — ஆடும்பரமே
சந்திரகிரணப்பாய் — சந்திரசலந்தரமே
சந்தனம்பாரும் — உனைமயான்கிறேன்
இந்தவிசாரிகோல் — வந்திமனேர்கிறேன்
சுந்தரகாரியனை — கவிமீறயகா (வ)

தேசவிசாரணை.

தரு.

இக்கிலீஷ் - நோட் - தாளம் - ஆதி.

இந்திரன்.

விண்ணுலகதேவரும் விப்பிரமுனிவர்யாவரும்
கண்ணியமுடன் சவிகாகர் ககணத்தில்சுகந்தானு!

சபையோர்.

பண்ணியநேர்த்தியே எங்கள் புரந்தரனைபோலவே
அண்ணலேமுனிவர்தேவர் அனைவருஞ்சுகமேதான

இந்திரன்.

அஷ்டதிசைபாலரும் ஆரணதாரங்களும்
புஷ்கலமாய்நீர் குதா புரவிமுங்கந்தானு!

சபையோர்.

அஷ்டதிக்கு ஜம பாலர் அனைவர்களும்தேவர்களும்
இஷ்டமுன்னாளிகளே இந்திரராஜசுகமேதான்.

இந்திரன் வசனம்.

சந்தோஷம் சபையோர்களே அமர்வீர்கள்.

அப்ஸரஸ்திரீகள் தரு.

அரிகேதம்பரி சககாடி என்கிற வர்ணமெட்டு.

தேவர்பாலர் — போற்றுமிந்திரா
இலசராசர — தேவர்தலைவர்களும் (தே)

காவலாபதிவர்ணம்
சிவகராயோகமகரால் செலுத்துவம் (தே)

ஆவர்மகிழ்போடிப்ராந்தர
முத்தேதீர்த்தா
முனிவர்புகழ்ந்திரா (தே)

ஆவல்மீறிவே அனைவரும்
தானியலுமய ஜையவிடோ
மேவியெமந்தோம ஜாசுகம் தனம் (தே)

பானையமிம்கைம பரிவுடன்கூடி பாருமந்திரா
பூவனைாரபரசாமியை போற்றுவோமந்திரா (தே)

இந்திரன் வசனம்.

சபாஷ் அப்சரிகள் ஆனந்திந்தேன் எனதருகில்வந்து அமரு
கீர்கள் — சபையோர்களே! ஒரு சந்தேகம் என்மனதிலிருக்கின்றது
அதாவது பூலோகத்தில் மனுமுறைதவறாமலும், சத்தியமலராக
ஆம், பூதலம், சலம், திருக்கம், பஞ்சாதபம் இவைகள் செய்தோர்கள்
அந்தாம் 56-தேசத்து மன்னர்களில்,

௪ ரு.

பைரவி — ஆதி.

மோடிசெய்யாமலெங்கள் மோகந்தீராய் என்ற வர்ணமெட்டு.

இந்திரன்.

பொய்சொல்லாப்புண்ணியர்கள் பூலோகமன்னிலுண்டோ
புகல்வீர் புகல்வீர் புகல்வீர் தேவ தேவர்காள்

நாரதர்.

வையகந்தனையாண்டிடும் மன்னர்திலகனை
ஐயர்வசிஷ்டர் தம்மால் அறிவீர் சந்தேகமிதனை

வசிஷ்டர்.

மெய்யேபூஷணமாக மேதினியையாளுமன்னன்
மேதாவியரிச்சந்திரன்தான் நீதிபிசகாதவன்

விஸ்வாமித்திரர்.

பொய்யனைமெய்யனாகபுகலலாமோநாவைக்கொய்வேன்

இந்திரன்.

ஐயரேயிருவர் தம்மில் யார்சொல்லைநம்புவதோ
சொல்வீர்கள் தேவர்காள்

நாரதர் வசனம்.

டம்பரா! பிரமரிஷியாகிய வசிஷ்டமகாரிஷியின்வாக்கிற்கு பழுது நேராது.

இந்திரன் வசனம்.

சரி சரி மெத்த சந்தோஷம். ஆனால் சபையோர்களே! என் மனதிலுள்ள சந்தேகத்தை நிவர்த்திசெய்வித்த வசிஷ்டமகாமுனிவர்க்கு யாவரும் வந்தனமளிப்பீராக.

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

தேவராஜா! அது நியாயமல்ல! இந்த வசிஷ்டனோ புருகன், இவன் சிட்டனோ பெரும்புளுகன் இப்பேர்ப்பட்டவன் மொழியைக் கேட்டு வந்தனம்புரியச்செய்யப் புகன்றது நன்றல்ல.

நாரதர் வசனம்.

விஸ்வாமித்திரமகாமுனியே! வசிஷ்டருக்கு [illegible] வியாதால் இவ்விதம் பகை கொண்டது [illegible] யாதொரு ஆக்ஷேபணையுமின்றி சொல்லலாமே.

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

அப்படியே பகலுகிறேன் [illegible] வசிஷ்டமுனி! நீ தவத்திலுயர்ந்த [illegible] போனதை [illegible] அரிச்சந்திரனை [illegible] குணமுள்ளவன் [illegible] அத்தியந்தம் [illegible] உன் சிட்டனென்று புகழ்ந்தனையோ! இனி இவ்விதம் புகலாதே.

வசிஷ்டர் வசனம்.

விஸ்வாமித்ரா! என்னசொன்னாய்! என்னசொன்னாய்! நான் புகன்ற குணங்கட்கு மேலான குணம் பொருந்தியவனென்பது [illegible] மாய்ச் சொல்வேன் போ-போ வீண்வம்புக்கடாதே!

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

அடடா! பலேபேஷ்! [illegible] நீ புகன்றது; அவனோ அதிக பொய்யன், [illegible] பாதகன், [illegible] சண்டாளன், [illegible] பாபி, வசனி, தெய்வபக்தி [illegible] இல்லாத அசத்தியனை இச் சபையில் மேலாய் புகழ்ந்தனையே; சபாஷ்டா!

---

௪ ரு.

பைரவி — அடதாளசாபு.

மானேயிதுசமயம் [illegible] என்ற வர்ணமெட்டு.

விஸ். நீதியெனும் பயில் [illegible] வீணர்களோ
போதுமென்றுமே [illegible] வசிஷ்டா

வசி. வேதனையாவாயுமேன் வாதுவழக்கிட்டு [illegible] கௌசிகா
சாதனைசொல்லாதே

விஸ். சொல்லாதே [illegible] பொல்லாதனை மெய்யனாய்
எல்லோருமுன் கூறாய் போபோ வசிஷ்டா

வசி. நல்லோனைத் தீயோனென்று சொல்வதாகாது
இல்லாதே [illegible] கௌசிகா

விஸ்: பாமாதனைக்கூடும் அரிச்சந்திரனை நீயும்
செகிழுவன்றோவென ஓதாய்வஸிஷ்டா

வசி: தாலிமிலவன்போல்மெய் விரதம்கொண்டோனில்லை
விருதாவா பேசுவாய் கௌஷிகா

விஸ்: கள்ளனை யேற்றியே மெள்ளப்புகலாதே
தள்ளித்தட்டுமுட்டையை வசிஷ்டா

வசி: துள்ளியே தொடென்று பள்ளத்தில் வீழாதே
கொள்ளையிற்றிடா நீ கௌஷிகா

விஸ்: நீசனைப்ரியமாய் பேச நுரைத்தே தலை
தாசிமைந்தனி பல்லவோ வசிஷ்டா

வசி: சிவபுண்ணியமில்லா காசமேயாகுவாய்
நீசன்மை நீயல்லவோ சீ கௌஷிகா

இந்திரன் தரு.

பார்வி - தாளம் - ஆதி.

நீ ஆயாபஹாரகர் என்ற வர்ணமெட்டு.

பகைநீர் முனிவரே, பகையாக்கிக்கொள்ளாதீர் நில்லுங்கள்
எதிர்த்துவழக்கிடாதீர் வீணாகவே
[illegible] நோகவே
[illegible] நீடகவே
[illegible] வசிஷ்டரே கோபமேன் (ப)

[illegible] அதிர்த்திடாதீர்
[illegible] எதிர்த்திடாதீர்
வீணாய் குதித்திடாதீர்
[illegible] களித்துமே நில்லுங்கள் (ப)

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

தேவராஜா! மெய்யனைப் பொய்யனென்றால் பழி! பொய்யனை மெய்யனென்று சொன்னதனால் கொதிக்கிறதே இவனெட்டான் அடா வசிஷ்டா! நல்லதிருக்கட்டுமடா ஆ! ஆ! ஆ!!!

வசிஷ்டர் வசனம்.

அடா விஸ்வாமித்ரா, வீணாய் அகம்பாவமே! [illegible] தேவேந்திரன் பொய்க்காரனும் அரிச்சந்திரன் [illegible] கதி

ப்பிறந்தாலும் அலைகடல் பொங்கினாலும் பூமியதிர்ந்திட்டாலும் பொய் [illegible] வேண்டுமென்று சகலவிதமும் செய்தாலும் ஒருவன் பொய்சொல்ல மாட்டானென்றறி! அதிகமாய்ப்பேசாதே! உன் வாய்த்தலைவனை அடக்கு.

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

அடடா என்னசொன்னாய் கல்லதடா அடே!

இந்திரன் வசனம்.

முனிவர்களே! நிதானியுங்கள் இப்படி போரிட்டால் என்ன பயன் அந்த அரிச்சந்திரனை மெய்யன் அல்லது பொய்யன் என்று நிர்மாணிப்பது எப்படியோ.

வசிஷ்டர் வசனம்.

தேவா, இந்த விஸ்வாமித்ரன் அந்த அரிச்சந்திரன் வாயால் ஒரு பொய்வரச்செய்வானாகில் என் தவவேடத்தை நீக்கி, சடைமுடியைப் போக்கி, மதுபாண்டத்தைத்தாங்கி, தென்திசைசெல்லுவேன் இது சத்யம் சத்யம்.

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

ஆ! ஆ! உம்பரா! அந்த அரிச்சந்திரன் வாயில் அநேகம் பொய்யைச் செய்விப்பேன்! அப்படி செய்விக்காவிடில் என் தபோபலத்தில் பேர் பாதி, அவனுக்கு தாரைவார்த்து இவ்வசிஷ்டனுக்கு [illegible] தேன் இது சத்யம் ஆறுமொன்று இப்போதே அவனிடம் [illegible] செய்யவிரும்புகிறேன்.

இந்திரன் வசனம்.

ஆம் ஆம் இதுவும் தக்க யோசனைதான்.

வசிஷ்டர் வசனம்.

தேவராஜா! நான் வெற்றிபெற்றால் எனது [illegible] [illegible] மன்னிக்கின்றேன்.

இந்திரன் வசனம்.

சத்தோதயம் சபையோர்களே! இந்த [illegible] [illegible]
[illegible]

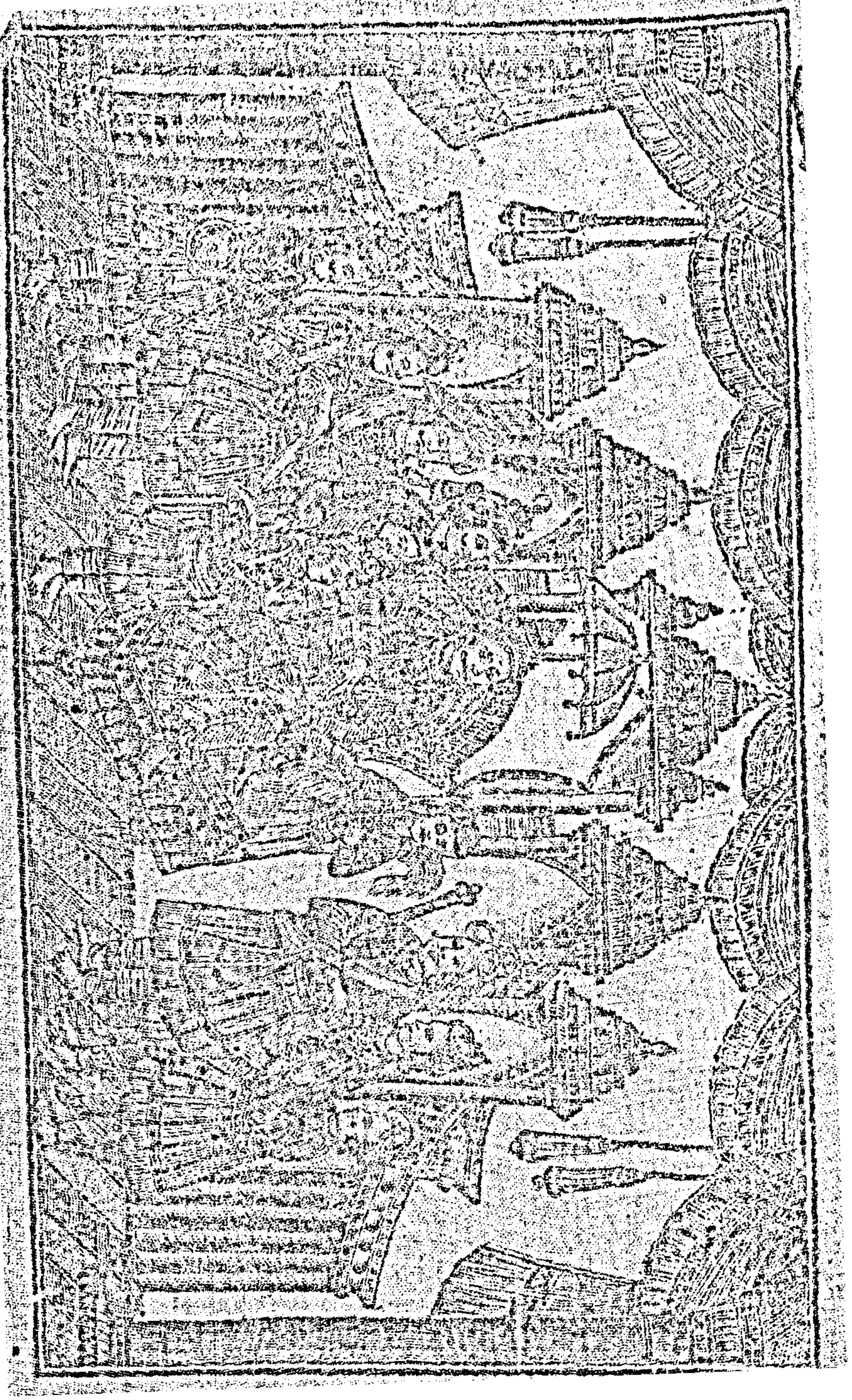

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

தேவர்களே! வர்த்தமானம் நாளினைக்கு [illegible] வந்த என் கோ
[illegible] நிறைவேற்றுவேன் தயாராகுங்கள்.

தேவர்கள் வசனம்.

[illegible] சொன்னபடியே வருகிறோம் நீர் செல்லுங்கள் போ

ஜ. சின் அரிச்சந்திரன் தர்பார்.

தரு.

பார்வி-தாளம்-ஆதி.

ஆயிஷதமணி சரசர சாப்பரப என்ற வர்ணமெட்டு.

மந். இராஜராஜர்போற்றும் அரிச்சந்திர
ராஜாசத்யவந்த ராஜே அதிவந்தனம்

அரி. சம்பமாய் என் மந்திரிகளே

மந். எல்லையாளும் நீ பெரிமன்னவா

அரி. தம்பரேறு செம்மையாளிந்து
நம்தம் ஆதனத்தில் தாமிருப்பீரே

மந். உம்பரா பாதம்போற்றினோம்

அரி. உலகினில் சந்ததமோங்கியே
உத்தமமாகவே உய்குவீர்கள் நாமே.

அரிச்சந்திரன் தரு.

பார்வி-தாளம்-ஆதி.

[illegible] பியாரிமோனிஜான் என்ற வர்ணமெட்டு.

அத்தருமிக்குமென்றுமின்ற ஆதிமார்த்தியே
[illegible] தருவாயிரத்தியே
உம்மைநம்பியின்றேனிைனும் உம்பர்களீதியே
இம்மாலேசைக்கனுக்குச்செய்து மாத்தினைக்காமே
பாராயிந்னைமத்திரரியென்றும் பக்தவந்தர
நாராயணனசாமிக்குருள் நாதாவிமனா (அ)

தேசவிசாரணை.

தரு.

ஏதேதுமனது சோகமதிலோ என்கிற வர்ணமெட்டு.

அரி. தேசமாப்பூரண நிலந்தனில் தவறுதல்
நேசமாய் நடக்குதா மந்திரி

மந். பூமிதனில் க்ஷேமமாய் பூரணமாய் நடக்குதே
புண்ணியனே அறிவீர் அரசே.

தரு.

வேதமனைத்தும் என்ற வர்ணமெட்டு.

அரி. யாகாதி கிரியைகள் யாவும் நடக்குதா
இயம்பிடுவாயே எனதரும மந்திரி

மந். முக்யமாய் நடக்குதே முனிவராதியராலே
முடிமன்னா அறிவீர் படி நிசமாதா.

தரு.

தாயஜாயஜ என்ற வர்ணமெட்டு.

அரி. மாதத்தில் மும்மாரி பெய்து எங்கணும் செழிக்க-இந்த
பூதலந்தனிலே நீதி விளையுதா கூறுவாய் மந்திரி

மந். நாதனே பயிர்செழித்திருக்குது நன்மழையாலே குடிகள்
ஏதுங்குறையின்றி க்ஷேமமாய் வாழுகின்றார் வாதில்லை மன்னா

தரு.

சாமிராடாயகதே என்ற வர்ணமெட்டு.

அரி. பகுதிகள் கட்டுவாரா பற்பல சிற்றரசர்
பகருவாய் நீயெனக்கே பண்புடனே என் மந்திரி

மந். தருக்குடனே செலுத்துகிறார் தகைமையாகப் பகுதிபணம்
தரணியாளுமென்கோவே சாற்றினேனிக்கணம்

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

சந்தோஷம் மந்திரிகளே அமர்வீர்கள்.

விஸ்வாமித்திரர் தரு.

பார்வதி-தாளம்-ஆதி.

ஆட்டமுமேதி ஆடமாட்டேன் என்ற வர்ணமெட்டு.

எப்படியும் பொய்பேசச்செய்விப்பேன்
இல்லாவிட்டால் என் பேர் விஸ்வாமித்திரனோ!

சர்தப்பாடத்திற்குடன் தன்னைக்கெலித்திடுவேன்
தந்திரமாய் வெகு சந்தோஷமாய்
தானங்கேட்பதுபோல் அநேகநிதியினில் வேண்டிய
தங்கத்தை வாங்கிவருவேன்
வானவர் தானவர் யாவர் புகழும் அவன்
வாயில் பொய்யை
வருவிப்பேன் மகிழ் பெருகுவேனுன் இனி (எப்)

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

நாம் அரிச்சந்திரனைக்காண இதுவேசமயம்.

அரிச்சந்திரன் தரு.

பார்வதி-தாளம்-ஆதி.

ஷோஜேஷிலாதே ஷாரா என்ற வர்ணமெட்டு.

பாதம்பணிந்தேனிதோ முனிவரே (பா)
வேதகுருவே ஜோதியுருவே
ஆதரிப்பீரென்னை மாதவா இன்றுமே முனிவரே (பா)
பாபநாசா கோபாவேசா
ஆபத்தைத்தீர்க்கு மருள்காருண்யமே தபோசித்தி (பா)

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

ஐயா! அரிச்சந்திரா! நான் யாகஞ்செய்விக்கக்கருதி அதை யுன்னால் நிவர்த்திக்கவந்தேன் உன்னால் முடியுமா! என்ன; என்ன சொல்கின்றனை நான் போகட்டுமா!

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

ஸ்வாமி அறிந்தப்படலாமோ! அமரும் உமதிஷ்டப்படியே தருகின்றேன் என்னவேண்டுமோ தங்கட்கு.

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

சந்தோஷம், ராஜன்! தேவர்கள் முன்னிலையில் புகன்றபடி யாகஞ்செய்விக்க கொஞ்சம் பொன்வேண்டும் அதாவது ஓர் யானைமீது அதி பலங்கொண்ட ஓர் வீரனொருவன் ஆகவுன்டெறியுமுயரம் பொன் வேண்டுமே தரக்கூடுமா! தருவதாகில் எல்லோரறியச்சொல்.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

ஸ்வாமி ஆகாயமளவு பூமிதேவியறியத் தருகிறேன் வாரும் ஸ்வாமி! திருப்திதானா?

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

களித்தேன் நீ தந்த பொன் உன்னிடமே யிருக்கட்டும் நான் யாகம்செய்யும்போது கேட்கையில் தருவாய்.

3. சீன் காடு.

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

இந்தக் காட்டிலுள்ள மிருகங்களே நீங்களெல்லாம் அயோத்திநகர்க்கேகி அங்குள்ள பயிர்களை அழித்துவருவீர்கள் சீக்கிரம்.

4. சீன் தர்பார்.

குடிகள் வசனம்.

மகாராஜா! நாங்கள் கஷ்டப்பட்டு இட்டபயிர்களையெல்லாம் காட்டுமிருகங்கள் கூட்டங்கூட்டமாக வந்தழிக்கின்றதே பயிரெல்லாம்போச்சுதே என்னசெய்வோம்; மன்னவா என்றுமில்லாத விபரீதகாலமா யிருக்கின்றதே.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

குடிகளே! அஞ்சாதீர்கள் இரண்டுவெருஷவரியைக் கட்டவேண்டாம் செல்வீர்கள். மந்திரீ! வேடர்களைச் சித்தப்படுத்து.

5. சீன் அடவி.

தரு.

பார்ஸி-தாளம்-ஆதி.

ஜஜ்ஜங்கக்கர திலதங்கக்கர என்ற வர்ணமெட்டு.

வேடர்களேவாரீர் வேட்டைகாமாடுவோம்
கரடிகளுள்ள கடம்பைப்புலிகளும்
மேய்ப்பன்னாக்களில் மேயுமான்களும்
ஓடுஞ்செந்நாய்களும் பார் பார் பார் (வே)

சிங்கங்காடிசிறுத்தைப்புலியும் சிதைப்பீர்கூடியே
அங் கதனைபங்கஞ்செய்வீர் அதிசீக்ரமாய்அடிப்பீர்தேடியே
ஆஹா ஓடுதுபார்
அதோ ஓநாய்போகுது
அடடா விடாதீர் துடர்ந்ததைகொல்லுங்கள் (வே)

வேடர் வசனம்.

சவாரி சவாரி இதோபாரும் இதோபாரும் பன்றிவருகிறது ஐயோ! பயமாகுதே!

அரிச்சந்திரன் வசனம்

எங்கேயடா! காணுமே.

வேடர் வசனம்.

அதோபாரும் மகாராஜா!

அரிச்சந்திரன் தரு.

பார்வதி-தசலம்-சாப்பு.

பாரிஜ்ஜாதம் என்கிற வர்ணமெட்டு.

எதோகாட்டடா வந்தபன்றி
எங்கள்மீதார்வழிகாட்டுவீர் வாட்டிடுவோம்வேடர்களே (எ)

புதருக்குள்பதுங்கி புகுந்துஓடுதுபார்
வில்லியரே சல்லியரே
அதம்செய்திடுவோம் வேடரே
சிதறஅடிப்பீர்கள் இன்றுபின்னமதாக
வதைத்திடப்பன்றியை வாட்டுவேன்அதுநோக (எ)

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

ஆ ஆ மந்திரி என் அம்படிபட்டு அந்தப்பன்றி ஓடி மலைறந்துவிட்டது. மந்திரி எனக்கானல் அதிக களைப்பாயிருக்கின்றது இந்த சோலையில் சிறிதுநேரம் சயனிக்கிறேன் நீ ஜாக்கிரதையாக இருப்பாய்.

சத்தியகீர்த்தி வசனம்.

நல்லது மகாராஜா!— ஆ ஆ என்ன அரசே திடுக்கிட்டீரே!

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அப்பா மந்திரி! நானொரு கனவுகண்டேன் அதனால் அவ்விதமாகயிருக்கும் அப்பா சத்யகீர்த்தி நான்கண்ட சொப்பனத்தை விபரமாய்த் தெரிவிக்கிறேன் அதன் பலாபலனை விபரமாய்த் தெரிவிப்பாய்.

சத்தியகீர்த்தி வசனம்.

வெளியிடுவீர் மன்னா!

அரிச்சந்திரன் வசனம்

பாலா என் தந்தையான திரிசங்குமகாராஜா சுவர்க்கமேகினபிறகு நான் ஐந்துகன்னிகளை மணந்தேன் அவர்களின்,

ஆரியா.

ஒன்று அந்தணர்க்குத்தந்தேன்
ஒருத்தி என்னமோ சென்றனளோ?
கன்னியுங் கண்ணிமைந்து
காணுதிசைதான் போனாள்
பின்னொன்று உணவுடனே
போயினள் வெறுத்து மற்றொன்
என்னைக்கை விடா திருந்தாள்
என்னமோ அறிகிலேனே.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

மந்திரி இதன் பயனென்னமோ யோசித்துரைப்பாய்.

சத்தியகீர்த்தி தரு.

சவாய்-தாளம்-சாப்பு.

சிவலோகநாதன் திருச்சந்நிதானம் என்ற வர்ணமெட்டு.

இந்தவிதிகாணவோ இவ்விடம்வந்தோம்
விந்தையாயிருக்குதே விபரத்தைக்கேளீர்
அந்தணனேகௌசிகன் அவனுக்கோர்மாதை
தந்திரேயதுவேதான் தனமுள்ளஅயோத்தி

பிந்தியேசென்றவள் பிதாவேயும்சித்தான்
சுந்தரிஎன்தாய்தான் சோறன்றிவெறுத்தவர்
அந்தியாகினதே அரும்தேவதாசன்
எந்தன்கோவேயும்கூட இருந்தநாசத்பமே

மந்தன்விஸ்வாமித்ரன் மாயமொழிநுவே
சிந்தைவெகுவியக்காலம் சித்ரம்வந்திதே
சொந்தமுருகுவதற்கோ நீர்வந்தீரின்று
பந்தமகன்மறுபின்னே பாரினியாள்வீர்

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அப்பா மந்திரி! வருவது வந்தேதீரும் அதைப்பற்றி சிந்திப்ப திற் பயன் யாதுளது காலதாமதமாகின்றது வா நகருக்கேகலாம்.

(விஸ்-வ-ம்.) நாம் 2-நீச்சமாதரை ஸ்ருஷ்டிப்போம்.

பாணப்பெண்களை சிருஷ்டித்தல்.

பாணப்பெண்கள் தரு.

பாசவி-தாளம்-ஏகதாளம்.

கைப்புராணமே சுந்தரியாள் என்ற வர்ணமெட்டு.

உத்தமயோகியே உற்பத்திசெய்தென்
உனர்த்திவிரே அரிவையர்களுதான்

வித்தகாஎங்களுக்கு விபரத்தைசொல்லும்படியாலே
இத்தருமுடிப்போமே இவ்வுலகின்மேலே (௧)

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

பெண்களே! நீங்கள் அரிச்சந்திரனிடம்சென்று அவன் மையல்கொள்ளும்படி நடித்து சுகித்துவாருங்கள். அவன் இணங்காவிடில் அவன் முச்சக்கரக்குடையை வாங்கிவாருங்கள் செல்வீர்கள்.

பாணப்பெண்கள் வசனம்.

நல்லது சுவாமி

G. சின் தப்பார்

பாணப்பெண்கள் வசனம்.

வந்தனம் மகாராஜா!

அரிச்சந்திரன் தரு.

இ-தோடி-தாளம்-ஆதி.

பன்மொழியில்லையே என்ற வர்ணமெட்டு.

மாதாகளேநீங்கள்யார் வந்தகாரணம்சொல்வீர்
வாருடன் சிரத்தை (௱)
ஏதுவேனமோகேளீர் விந்தையாயின்று
ஓதுவீராகிலதே நன்று (௱)
எதைநாடிவந்தீர்களோ இதுநாள்மனம்செய்தே
அதனைசிக்ரமா புரைப்பீரே (௱)

பாணப்பெண்கள் வசனம்.

ராசா! நாங்களிருவருமிருப்பது இமயமலைச்சாரல், நீச்சகுலம், யாது கீர்த்திப்ரதாபத்தைக்கேட்டு, உமதுமடியிற்று சங்கடமின்றி பாட வந்தோம்.

௪

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

ஓ! ஓ! சரி, சரி! எதோ! ஒரு பதம்பாடி நடியுங்கள்பார்ப்போம்.

பாணப்பெண்கள் வசனம்.

அப்படியே நடிக்கிறோம் மகாராஜா!

தரு.

பார்ஸி-தாளம்-ஆதி.

இன்னும்பாரேனோனே மையல்மீறு என்ற வர்ணமெட்டு.

சாமியே நீ வாராய் எங்களிட
சந்தோஷத்தைத்தீராய் மன்னா (சா)
காமனம்பினாலே தாபமாய் வாடுறோம்
தவறிசெய்யவாடா நலந்தாடா வசதோடா கண்ணுவா (சா)
சென்னைப்பதனாலே கொங்கைகளையும்
சேர்த்தணைப்படிப்பாயே கடிப்பாயே படிப்பாயே சுந்தர (சா)
காரமானசாமி மாரன் அம்பினாலே
நீர் பெண்களாடிதா இன்று நீதா எங்கள்தாதா மையோக (சா)

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

சந்தோஷம்—மந்திரி இவர்களுக்குவேண்டிய ஆடையாபரணங்களைக் கொடுத்தனுப்பு.

சத்தியகீர்த்தி வசனம்.

அப்படியே மன்னவா! பெண்களே, வாருங்கள்.

பாணப்பெண்கள் வசனம்.

காதலா! எங்கட்குவேண்டிய ஆடையாபரணங்க ளனேகமிருக்கின்றதே இனிவேண்டாம் மகாராஜா.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

ஆனால் உங்கட்குவேண்டியவைதக் கேளுங்கள்.

பாணப்பெண்கள் வசனம்.

ஐயரே! தாம் எங்களுக்குக்கொடுக்கும் போதுமானது அதற்காகவே வந்தோம். அப்படிக் கில்லாவிடில் உமது பூச்சக்கரக்குடையைத் தாரும் செல்கிறோம்.

சத்தியகீர்த்தி வசனம்.

பெண்களே! "கிட்டாதாயின் வெட்டனமற" என்பதைக் கவனித்து வருவீர்கள்.

பாணப்பெண்கள் வசனம்.

அப்படிக்குறையாதீர்கள்—ஐயா ஒரு சிறியகுடையைக் கேட்டதற்குத் தரமாட்டேனென்கிறீர்கள்—இல்லாவிடில் எங்களுக்குத் தேரச்செய்யுமே ஓடிப்போய்விடுகிறோம்.

சத்தியகீர்த்தி வசனம்.

அடே சேவகா! இவர்களை நமதுநாட்டை விட்டுக் கெல்லைக்குள் வெளியே துரத்திவிடு இங்கு நிற்கச்செய்யாதே!

சேவகன் வசனம்.

இதோ அப்படியே செய்கிறேன். அடி பெண்களே-என் அய்யே சாமிகளை செல்லுங்கள்.

7. சீன் வீதி.

பாணப்பெண்கள் வசனம்.

சுவாமி! நீங்கள் சொல்லியனுப்பியபடியே கேட்டோம். அதற்கு அரசன் மந்திரி எங்களை அடிக்க நாதஞ்செய்தான் அந்த சேவகன் அப்படி அடித்தான். பாரும் தேகமெல்லாம் நோகுதே. அய்யோ மகிமை மாறுகுதே.

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

அப்படியா! நல்லதாகட்டும்.

8. சீன் தர்பார்.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

வந்தனம் சுவாமி! என்னகாரணம் உட்காரும்.

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

ஆ ஆ ஆ அடா அரிச்சந்திரா! உனக்கிவ்வளவு கொர்வம் எங்கிருந்து வந்ததோ! ஆ ஆ ஆ அடா! தலைகீட்டு துன்பமாயிருக்கப்பு

ட்ட மிருகங்களைக் கொன்றனை! சோலையிருந்த பன்றியையும் வதைத்தனை என் பெண்களையு மடித்தோட்டினாய். இதுதானோ நீதி! இதுதானோ நீ செங்கோல் பரிபாலிக்கின்றமை பேஷ் நன்றாயிருக்கின்றது.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

சுவாமி! பயிரழித்த மிருகங்களை வதைத்தது துஷ்டருக்கு சிஷ்ட பரிபாலனமல்லவோ. எளியனை வாட்டினேன். நீசமாதர்கள் தங்களைப் புணரவேண்டுமென்றார்களே! பரதாரத்தை விரும்பலாகுமா! அதனால் மந்திரி சேவகனால் துரத்தச்செய்தான் நேத்தா!

சந்திரமதி வசனம்.

சுவாமி! என்ன குற்றம் புரிந்திருக்கினும் தயைசெய்து மன்னிக்க வேண்டுமென்றோம் கருணாநிதி!

விஸ்வாமித்திரர் தரு.

பார்வி-தாளம்-ஆதி.

விலகிப்போ விலகிப்போ என்ற வர்ணமெட்டு.

அடடா சண்டாளா அகலப்போவாய் (அ)
அரசர்க்குரியதோ ரொழுக்குங்காணேன்
அரிவையரைப் பிடிப்பாய் வினை
அடிக்கலாமோ அடிக்கலாமோ அடிக்கலாமோ (அ)

முட்டாயுனக்குளவுதனை பச்சாதாபமில்லையே
முற்றுமஇவ்விதகெர்வமா
முடிஉடைத்தேன் முடிஉடைத்தேன் முடிஉடைத்தேன் (அ)

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

ஆ! ஆ! சுவாமி.

தரு.

இர்ஸ்தானி-தாளம்-சாப்பு.

எதிர்க்க ஒழிர்க்கா என்ற வர்ணமெட்டு.

பாதம்கோர்த்திட்டதோ	பழிக்காளானேனே	
நாதனேஅருள்புரிந்தருள்	நாயேனைத்தானே	(நா)
கோபஞ்செய்யாகுமர	குருவேசார்ப்பிரே	
சாபந்தீர்த்துஎன்னை	தற்காத்தருள்வீரே	(நா)
தந்தைக்குநரசொர்க்கம்	தந்தகாருண்யா	
எந்தன்முடிவுதந்த	தேவிருஎன்புண்யா	(நா)

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

சீ! பேசாதே! நீ செய்த குற்றத்திற்காக முடியையுடைத்தேன் ஆ ஆ அடா! நீ தானமளிப்பதில் தீரனென்றிருந்தேனே! சீ! இவ்வளவுதானா! இப்போதேனும் உனக்குப் பெருமையை நிச்சயமாதனைச் சேர்த்துவிடு இல்லையாகில் நான் கேட்பதை யளிக்கிறாயா என்ன! சீக்கிரம் சொல்.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

சுவாமி! நீர் எதுகேட்டாலும் தருவேன் இறைமாதனைக் கனவிலும் கருதேன் அவர்களெனக்குப் பெண்களாகும் எந்நாளாயினும் கவலையிலேன் இது சத்தியம்.

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

அப்படியா! சரி! கேட்டதைத்தருவேனென்று புகன்றதால் நின்றவிடத்திலேயே உன் செங்கோல், நாடு, அரசமுதலானதுகளை யீந்தால் உன் குற்றத்தைப் பொறுத்துக்கொள்கிறேன். என்ன புகல்கின்றனை இல்லாவிடில் இல்லையென்று சொல்லிவிடு.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

சுவாமி அவ்விதம் புகலாதீர்—உமது மனப்படியே தருகிறேன்.

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

இடிநெஞ்சாரு? அல்லது ஏமாற்றலோ!

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

சத்தியமாக உமக்கே கொடுக்கின்றேன் இந்தாரும் தாரைவார்க்கிறேன்.

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

களித்தேனிப்போது இந்த கனைதவுடைகளைத்துறந்துக்கொண்டு உன் மனைவி, மைந்தனுக்கும் கொடு.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

மகாபாக்கியம் சுவாமி.

சத்தியகீர்த்தி வசனம்.

சுவாமி! முன்பின் யோசித்துப் புகலலாகாதா! ஐயோ! நாம் இந்த விழிந்தவஸ்திரங்களைத் தரிக்க நான் பார்க்கவுமாகினதே ஆ! தெய்வமே! உமக்குக் கண்ணில்லையோ!—ஐயா! முனிவரே! இவ்விதம் செய்ய எத்தனைநாள் கவனமிட்டிருந்தீரோ! யாதொருதீங்குஞ்செய்யாரை யிவ்விதம்செய்தது தர்மமா.

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

மந்திரி! என் என்னை ஆத்திக்கின்றனை; இப்போதேனும் சரி! நானனுப்பிய பெண்களை சேர்த்தால் சகலமும் திரும்பக்கொடுத்து விடுகிறேன் அவர்களைச் சேர்த்தாலென்ன; பாதகமே!

சத்தியகீர்த்தி வசனம்.

முனிவரே! நடுவிடுத்து காட்டைக்கு இன்னுமதிசமான துன்பங்கள் சேர்த்தாலும் பாஹீ கமனமே செய்யார்.

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

ஆனால் வருவதை அனுபவிக்கட்டும்.

9. சின்ன வீதி.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

மாதே! பாலா! இந்நகரை விஸ்வாமித்ரருக்கு தானஞ்செய்துவிட்டேன் இனி இங்கிருக்கொண்ணாது, செல்வோம் வாருங்கள்.

சந்திரமதி வசனம்.

ஒருவருக்கு தானஞ்செய்தபிறகு அதில் நாமிருக்கவேண்டாமென்கிறார்; அப்படியே செல்வோம் நாயகா.

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

ஓய் ஓய் அரிச்சந்திரா! நீ எனக்கு யானையின்மீது கவுண்டெறிந்த அளவு பொன் தந்தாயே அதைத்தாராமல் நம்பியாதவனைப்போல செல்கின்றனையே பிறர்பொருளைக் கவர்பவனேயாகும். நீ தாக்ஷண்யமாய் அதை கொடுத்துவிட்டுச்செல்.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

ஸ்வாமி! உமக்கு நான் தருவதாய்ச்சொன்ன பொக்கிஷத்தில் தானிருக்கின்றது நான் வேறிடத்தில் மறைத்துவைப்பேனு!

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

ஏ! ராஜா! அரசு முதலானதை தத்தம்செய்தபிறகு சகலமும் என்னைச் சேர்ந்ததுதானே நன்றாய் கவனித்துப்பார். எனக்கு தத்தம் செய்தபோது அதைப் புகலவில்லையே! என்ன சொல்கின்றனை இதற்கு.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

ஸ்வாமி வெகுநாளையாகப்போகும் பூமியிடத்தில் பொன் ஏது.

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

அதெல்லாம் கூடாது 48-நாட்களில் கொடுத்துவிடவேண்டும் இவ்விடமேயிரு, நான் ஒருவனை அனுப்புகிறேன் ஓடிப்போகாதே.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

ஓடிப்போகேன் ஸ்வாமி அப்படியே அனுப்புவீர்.

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

ஜாக்கிரதை! ஓய் ஓய் அரிச்சந்திரா! வெகுசீக்கிரத்தில் அதாவது என்னிடம் சகலருமறிய இந்நகரை விட்டோடு.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

நல்லது ஸ்வாமி.

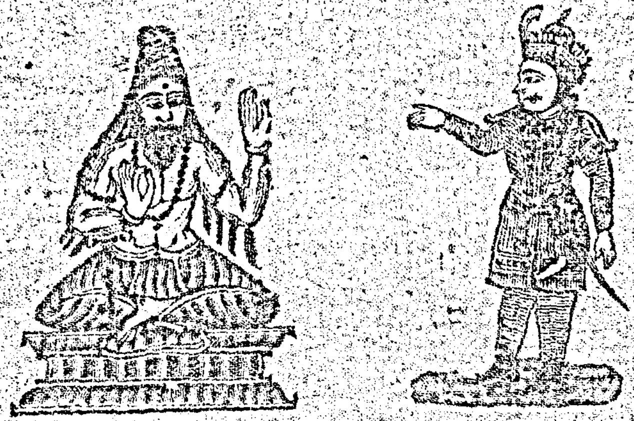

தரு.

பார்ஸி-தாளம்-ஆதி.

ஜகதாப்பிரிதா என்ற வர்ணமெட்டு.

அரசதை முனிவரே ஒப்புக்கொள்ளும்
அநுவேனும் குறையில்லாமல் (அ)
பரியும் ரதமும் கரியும் நிதியும் என்
அரமனை ஆயுதவண்டகசாலையும்
ஆஸ்தானம் பூஞ்சோலையும் (அ)
சதுரங்கசேனைகளும் சஞ்சரிக்குமிடமிது
தக்கபட்டாடைகளும் தான்யகிடங்குமிது
பதியிதாரூரங்கப் பள்ளியறையுமிது
பாக்யமுங்கொடுத்திடும் பரன்ஹரிபணியிது (அ)
இதுவனாயிது மெத்தனுட்டிச்சொல்லி
ஈதெகொளுச்சாவடி
எல்லாம் உமக்கே தத்தமேசெய்திட்டேன் (அ)
இனிமேல்செல்கிறேன் இகனியாண்டிரும்
முனிவரேயிது சம்மதந்தானு மொழிகுவீர் வந்தனமே (அ)

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

இப்போது சந்தோஷமாச்சுது! நில்லுங்கள் இதோ ஆளை அனுப்புகிறேன்—சென்றிடுவாயோ.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

இல்லை சுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

நல்லது, நீங்கள் அந்த நதிக்கரையோரமிருங்கள்.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அப்படியே முனிநாதா.

சத்தியகீர்த்தி வசனம்.

வந்தனம் மன்னவா.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அப்பா மந்திரி! மாமுனிவர் சொற்படி நீ நடந்துகொண்டிரு நாங்கள் சென்று வருகின்றோம்.

சத்தியகீர்த்தி இண்டி.

உம்முடன்கூடவாரேன் ஒருவரைப்பணியமாட்டேன்
சம்பளனுகரவிகொண்டேன் தடுத்திட்டால்உயிரைமாய்ப்பேன்.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

மந்திரி பதறாதே! உன்னிஷ்டப்படியே வா.

விஸ்வாமித்திர வசனம்.

சுக்கிரஹூர்த்தி அந்த அரிச்சந்திரன்கூடச் சென்று 48-நாள் தவணைக்குள் பொன் தருவதாய் பூண்டிருக்கின்றான் அதுபோல் பெற்றுக்கொண்டுவாரும் அப்படியாகிலும் அவனைப் படாதபாடுபடுத்தி ஒரு பொய்யைச்சொல்லவேண்டும் ஒருதரமாவது பொய்சொல்லக்கொடுத்து விட்டால் உடனே நாமுதருக்காய் கூலிப்பு கேட்டு வாங்கிக்கொள்ளும்.

நக்ஷத்திரேசன் வசனம்.

நல்லது நல்லது—இதோ ஒருநிமைக்குள் அவன் வாயில் பொய் வருவிக்கிறேன்—நீர் செல்லும்.

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

அப்படியே ஜாக்கிரதையாகச் செல்லும்.

அரிச்சந்திரன் தரு.

இர்லின் தளவி-தாளம்-சாப்பு.

சரியோ அதிசயமா என்ற வர்ணமெட்டு.

நாங்கள்போய்வருகிறோம் நகர்விட்டுசாமி
நீங்கள்முனிவர்சொல்போல் நடந்திடவுமுடிகளே
போய்வாரோம் (நா)

வேதியர் வணிகரே வேளாண்மைபுரிவோரே
சாதியில்வழுவாள ஜனங்களேபோய்வாரோம் (நா)

சரியைகிரியையோக தவசிமெய்ஞ்ஞானிகளே
பெருங்கடன்தீர்த்திட பேதைகள்போய்வாரோம் (நா)

வசனம்.

குடிகளே நீங்கள் சகலரும் விஸ்வாமித்திரமுனிவர் வாக்கின்படி நடந்துகொள்ளுங்கள் தவறுவீர்களாயின் சத்தியத்திற்கு பழுதுவரும். ஜாக்கிரதையாகயிருங்கள்— மாதே சந்திரமதி பாலா தேவதாச மந்திரி சத்தியகீர்த்தி இவ்விடமிருப்போம்.

10. சீன் நதிக்கரை.

தரு.

காம்போதி-தாளம்-ஆதி.

இன்னமும்நின்மனமிரங்காத என்ற வர்ணமெட்டு.

இவ்விடமேநதனைசெயல்லாவோ இன்மையாநீயேசெதியே
தவறுமிக்குறையாயிருவோ தற்போனுமப்பதியே (இ)

துன்பமேதுசோர்ந்திட்டாலும் துன்னாசைதன்யதேவா
மேனிக்காப்பதாவுன்பாரம் இறைவாகாத்தருளவா. (இ)

நட்சத்திரேசன் தரு.

பாரவி-தாளம்-ஆதி.

இத்தாரிபாரி ரேலபசே என்ற வர்ணமெட்டு.

நீதானா-அரிச்சந்திரன் நீதிதவறினவன் (நீ)

மாதவன்கௌசிகமுனி மன்றாடியும்பிறகோ
தருதல்போதாதாய் கூறுமொழிவாய்நீரோ (நீ)

ஆகட்டுமென்றுநீ அசைத்தாலன்பாசனை
போகவிட்டால்சான்விடேன் பொய்புகழ்க்குவேறுண்டோ (நீ)

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

சுவாமி! நான் தவறமாட்டேன் கெடுவிற்குள் தருவேனென்றறிவீர்.

நட்சத்திரேசன் வசனம்.

அப்படியானால் மெத்த சந்தோஷமாக புறப்படும் போகலாம்.

அரிச்சந்திரன் தரு.

பாரவி-தாளம்-சாப்பு.

ஆடுசகிகள் என்ற வர்ணமெட்டு.

பேதே கோமளாரீ புகழ்ச்சாகி மகிழ்வாக
குணவாய்த் தேவியே அழகான இடமே (பே)

கவுசிக முனி கடனைக் காகவே தோகையே இந்த
அவனி தனை விட்டு
பவத்திர்க்கும் காசியம் பயமின்றி யானிருந்து
பாலனுடன் கூட பாவையே மந்திரியே (பே)

தவிர்க்குள் பொன் சேர்ப்போம் கீர்த்தியாய் சேர்த்திபாய
கவலையெல்லாம் போகவே
குவலயக் காசியின் குருவை நாம் இயானித்து
குழந்தையுடன் கூட கோதையே பேதையே (பே)

சந்திரமதி-தேவதாசன் சத்தியகீர்த்தி வசனம்.

அப்படியே நாங்களும் முன்பாக அடைப்பீர் மன்னவா.

தேவதாசன் வசனம்.

நோதிலே அம்மணி ஐயையோ! காலெங்கும் நோவுதே என்ன செய்வேன்.

தர்க்கம் தரு.

பாரவி-தாளம்-ஆதி.

சனமாக்குரூபன் என்ற வர்ணமெட்டு.

சந்திரமதி.

நடந்து வாடா நற்றவப்பாலா
நடைபயிலாதே தத்தளிக்காதே மேலா.

தேவதாசன்.

நடக்க முடியவில்லை காலுமுலருதே
நானென்ன செய்வேன் கால்கை கருகுதே.

சந்திரமதி.

அப்பா மகனே ஆலாதேசியே
அரசினர் திருவிந்த வருவாயே சுகமா

தேவதாசன்.

எப்படி நடப்பேன் இம்மணல் வழியினில்
என் தாயே கொதிக்குதே எடுத்துக்கொள்ளம்மா

சந்திரமதி வசனம்.

அப்படியே எடுத்துக்கொண்டேன் அழவேண்டாம் கண்மணி.

நட்சத்திரேசன் வசனம்.

ஓய் அரிச்சந்திரா! நீ எக்கணக்காய் காப்பதனில் வருகிறாய் என்ன புகல்கின்றீர்?

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

குலாசிதமான என் குலதெய்வம் தந்தாற்போல் பார்த்துக்காப்போம் கெடுதியுள்ள பொன்னைக் கொடுப்பேன் சந்தோஷமாகவே வாரும்.

நட்சத்திரேசன் வசனம்.

நல்லது நல்லது.

11. சீன் காடு பற்றியெரிதல்.

தாரகன் வசனம்.

அடடா இதென்ன ருசுக்காக காடெல்லாம் பற்றியெரியுதே அடடா அரிச்சந்திரா! நீதானா இவ்விதம் செய்ததையோ தெரிந்ததுதெரிந்தது, அப்பா என்னைத் தீயிலிட்டெரிக்கிறாயே, ஏதோ நான் பிழைப்பேனோ இது சமயம் காக்கவேண்டுமே இல்லையென்று சொல்லிவிட்டு இதோ ஓடிப் போகின்றேன்.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

சுவாமி அவ்விதம் புகலாதீர், சுவாமி இப்படி நான் எரிக்கமாட்டேன் சிவனறியச் சொல்லுகிறேன். வருந்தாமல்வாரும் சுவாமி.

சந்திரமதி வசனம்.

சுவாமி கலங்கவேண்டாம் என்பிறகேவாரும் அக்கினி உம்மை ஒன்றும் செய்யாது.

தினாடி.

தேடியேவழியேபோவாய் தேடியேபோரோம்சாமி
பேய்க்குரங்காலே பேதைபோல்போரோம்காப்பாய்

வசனம்.

சுவாமி கண்களைத்திறந்துபாரும் அக்கினி தணிந்துவிட்டது.

தாரகன் வசனம்.

நான் ஜெபித்த மந்திரபலத்தால் தீயானது பஞ்சாக பறந்து போச்சுது சீக்கிரம் நடப்பீர்கள்.

12. சீன் வனம், மழை, மின்னல், இடி.

தாரகன் வசனம்.

ஆ! ஆ! இதென்னடா அரிச்சந்திரா மழை இடி மின்னலதிகரிக்குதே பெருங்கஷ்டமாகவிருக்கின்றதே தேகமெல்லாம் நனைந்ததே குளிரெடுக்கின்றதே, சிரம் நோகுதே! ஐயையோ மெத்தவும் பயமாகயிருக்குதே!

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

சுவாமி சிந்தை மெலியாதீர் உம்மீது ஜலம் படாமற்படிக்கு என் வஸ்திரத்தைக் குடையாகப் பிடித்தேன் வாரும்.

தாரகன் வசனம்.

அடடா, கைகாலெல்லாம் நடுங்குதே நான் வரமாட்டேன் நீங்கள் செல்வீர்கள்.

சந்திரமதி வசனம்.

சுவாமி உமது மனக்கிலேசத்தைப் போக்கிவிடுகிறேன்சற்றிரும்

தினாடி.

கோசிகன்கட்டளைத்தீர்க்க கொம்பாவிமிலனுமொழிய
காசிக்குப்போறோமெம்மைக் காத்தருள்வருணதேவா.

வசனம்.

சுவாமி ஒன்றுமில்லை பார்த்தீரா கண்திறவும்.

தாரகன் வசனம்.

என் மந்திரபலத்தால் போக்கடித்தேன் இனி நடப்பீர்கள் நானுஞ் செய்யாதிருக்கேன்.

13. சீன் ஆரண்ணியம், காவு.

தாரகன் வசனம்.

அடடா அரிச்சந்திரா இதென்னடா ஆறு குறுக்கேபோகின்றதே பெருவெள்ளமும் அதிகமாகுதே அடடா நான் வரமாட்டேன் வரவே மாட்டேன் அடடா தெரியாமல் வந்துவிட்டேனே! என்ன வெள்ளம் அடித்துக்கொண்டு போய்விடுமே என்செய்வேன்பயமாகுதே?

சந்திரவதி வசனம்.

சுவாமி, பயப்படாதீர் என் பிறகே வாரும்.

இன்றுஇ.

கங்கையே வழியிலிலாய் கண்மணியே நாங்கள் போக
பங்கமில்லாமல் காரும் பத்தினியே போற்றி போற்றி.

நாகன் வசனம்.

போய்விட்டதா! சக்கிரதரனும் காணிக்கும் போகுது உங்கட்டு ஊர் போகு நுழையும் வருகாதா — அட்டா இந்தமாது மகா உத்தமி, மன்னனோ சத்தியன், இப்பேர்ப்பட்டவனிடம் எப்படி பொய் வரும் பாது மெத்தவும் கஷ்டம் சரி முற்றும் பார்க்கலாம்.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

சுவாமி இதோ வாசிகர் எல்லை வந்தோம் பாலகா மாதே சந்திர மதி சத்திய கீர்த்தி துரிதமாகத் தானே நடந்து வாருங்கள்.

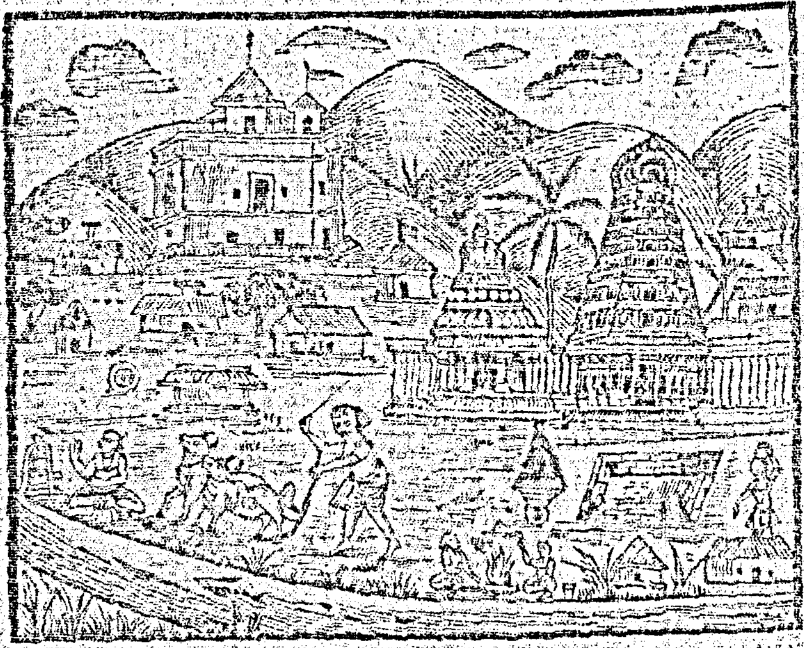

காசி ஸ்தலம்.

[illegible] அரிச்சந்திரன் தரு.

இராகம்-பரசவி-தாளம்-ஆதி.

பாதியபசுமா எனதுமா என்ற வர்ணமெட்டு.

அதோ தாசரிகள் தெரியு பார [illegible]
[illegible] மகனே [illegible]
பசவதம் போகும் [illegible] (௧)

[illegible] கண்டோர்க்காத்தா [illegible]
இன்பத்தை தெரிக்காலே [illegible] (௨)

[illegible] நமசிவாய [illegible]
போராண்கதையானமதி [illegible] (௩)

சந்திரமதி வசனம்.

நாதா! ஆபத்துடன் சென்று காசி விஸ்வநாதனையும் — விசாலாட்சியையும் தெரிசித்து வரலாம் நாயகனே.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

[illegible] மகப்படியே போட்டிசெல்லலாம், கண்மணி! பாலா! அப்பா சத்தியகீர்த்தி வருவீர்கள் சுவாமி தாங்களும் [illegible] கும்.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

நாராயண பிரபாதகன காமக்கண்ட திரிசேதமிரா. [illegible]

தரு.

இராகம்-பரசவி-தாளம்-ஆதி.

சந்திர புஷ்பவதா என்ற வர்ணமெட்டு.

சாம்ப சிவமேசக்கரா — நாகவாசனமே (௧)

பாம்பணிந்த பரம்பொருளே பக்தியே பாதாளரும்
[illegible] பல மனை [illegible]
[illegible] கனரும்
[illegible] பாலநாராயணசாமி பணியுஞ்சோதியே (௨)

[illegible]

சைவம்.

[illegible] கொள்ளும் [illegible] தெரிந்து [illegible]

தாசம் [illegible]

[illegible]

அரிச்சந்திர [illegible]

[illegible]

15. [illegible]

[illegible]

அரிச்சந்திர [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

நா. [illegible]

[illegible] (உ)

அரி. [illegible]

[illegible]

[illegible]

அரி. [illegible]

நா. [illegible] (ங)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

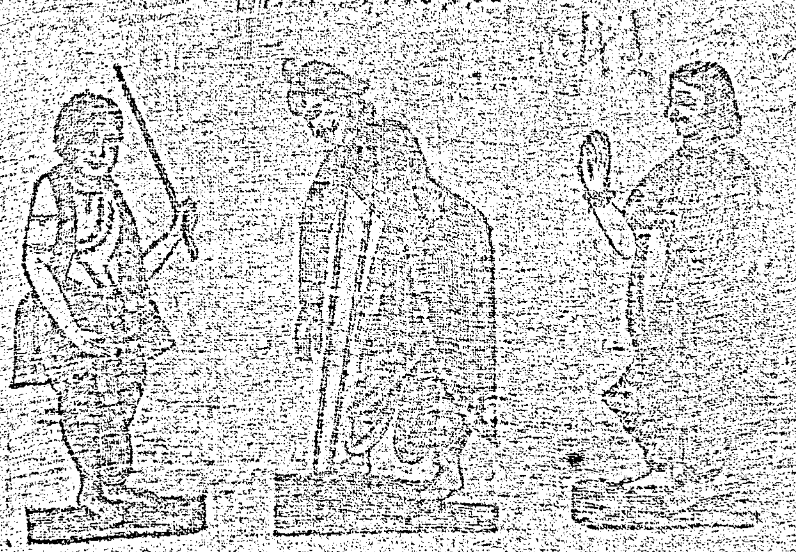

உரு.

இராகம் [illegible]

[illegible]

ஆரமணிக்கிட்ட [illegible] தேவ

[illegible] காக்கவா

[illegible]

என்செய்வேன் [illegible] ()

இப்படி [illegible]

[illegible] (ஆ)

[illegible]

சுவாமி [illegible]

[illegible]

[illegible]

சுவாமி இப்பேர்ப்பட்ட [illegible] என் ஐயன்

என்னசெய்தார் [illegible]

ஆ! [illegible]

[illegible]

அப்படியா! அடா அரிச்சந்திரா [illegible] பொன்

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

ஆ! சுவாமி! ...

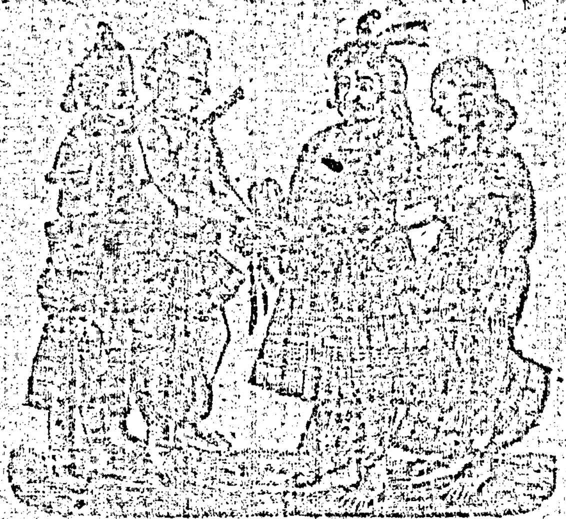

௩௫.

இராகம்-பர்வதி-தாளம்-ஆதி.

தமியாடேக்கள் வரகுரே என்ற வர்ணமெட்டு.

... (௧)

... (௨)

... (௩)

... (௪)

சந்திரமதி வசனம்.

சுவாமி! இப்படி வருத்தத்துடன் ... மேல் வந்த ... அதிகமாய் வருந்துகின்றீரே! ...

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

சுவாமி! எனக்கு அதிகமாகவே ... தந்திரம் ... வேண்டுமே.

சந்திரமதி வசனம்.

சுவாமி! இவ்விதம் செய்வதினால் யாருக்கு ... பட்டமா? ... மட்டுதானா? இவ்விதத் துயரப்படுத்தி ... பெருமை.

தேவதாசன் வசனம்.

சுவாமி! நான் ... பார்க்க ... வேண்டும் ...

நாகன் வசனம்.

ஆ! ஆ! அடா சீச்சீ! இப்படியா! இப்படியா! ... போலக் ... பேசுகிறாயே! ... ஆ! ஆ! அப்படியா!

தேவதாசன் வசனம்.

ஆ! அம்மா அம்மா! தாயே பரமேசா!

௩௬.

இராகம்-பரசு-தாளம்-ஆதி.

மதனகுமாரனே என்ற வர்ணமெட்டு.

... (௧)

[illegible] (௩)

[illegible] (௪)

[illegible] (௫)

வசனம்.

[illegible]

சந்திரமதி தரு.

இராகம்-[illegible]-தாளம்-ஆதி.

[illegible] மன்னவரே.

[illegible] (௧)

வசனம்.

[illegible]

சத்தியகீர்த்தி தரு.

இராகம்-[illegible]-தாளம்-ஆதி.

அரிச்சந்திர என்ற மன்னவரே.

[illegible] (௧)

வசனம்.

[illegible]

சந்திரமதி வசனம்.

[illegible]

தாசன் வசனம்.

[illegible]

சந்திரமதி வசனம்.

[illegible]

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

[illegible]

[illegible] பாலனுடன் [illegible] மந்திரியாரிடம் சென்று [illegible] ஏன் [illegible] கவலைப்படுகிறீர்கள் [illegible] ராசாவே! [illegible] காசுக்கு [illegible] விலை மகளைப் [illegible]

ராகம்.

தர்க்கம்-இராகம்-பார்வதி-தாளம்-ஆதி.

இராகம் [illegible] வையாரே [illegible] வர்ணமெட்டு.

அரி. எப்படி மனம் [illegible] விற்பேன் இனி பெரிய தரணியோ

[illegible] என்னை விற்றிட [illegible] பெண்ணே

அரி. [illegible] விற்றேனே

சத். [illegible] இனி [illegible]

அரி. பதவியை [illegible] செய்வேனே

சத். பத்தினியை விற்றிடுவீர். (ப)

சத். என்னை விற்று [illegible] கடன் தீர்ப்பீரே

அரி. உன் தாயில் [illegible]

சத். மன்னா [illegible] போக்குமே [illegible]

அரி. [illegible] செய்கிறேன்.

சந்திரவதி வசனம்.

நாயகரே பாரும் "குலமகட்கழகு தன் கொழுநனைப் பேணுதல்" என்பதை யறியீரா? வேறு யோசியாதீர், என்னை இச்சமயம் விட்டீர்களானால் நாகம் உடனே சித்திக்கும் [illegible] விற்று கடனைத் தீர்த்துவிடும்.

ராகம்.

தர்க்கம்-இராகம்-பார்வதி-தாளம்-ஆதி.

[illegible] என்றுவர்ணமெட்டு.

சத். என்னை விற்றீர் [illegible] என சந்திரமதி

அரி. [illegible]

சத். [illegible] விற்க வேண்டாம் [illegible]

அரி. [illegible]

சத். [illegible] விற்றிடீர்

[illegible] பாதமுற்று [illegible]

அரி. உன்னை நான் எப்படி விற்றிடுவேன்

சத். ஜூன்றமே தொழில் என்றும் அறியாத அன்னையை விற்றால் இங்கே

அரி. கன்னெறி பாலா உன்னைப்பாவி இன்று விற்பேனே மந்திரி

சத். மன்னு சம் பன்னு மாதைவிற்காதீர்

அரி. கன்னியாவேனினி இதே குன்றும் செறிப்போதே உன்மனம்போ லினிபோதே தன்பால் விற்பேனென் பேதே

சத். என்னை விற்பீர் ஏகசக்ரோசா.

அரி. நல்லது நல்லது மந்திரியே.

நாகன் வசனம்.

ஓய் ராசனே! மந்திரியை விற்க உனக்கு சொந்தமில்லை மீறி விற்றாலும் அந்தப் பொன்னை வாங்கமாட்டேன் இது சத்தியம் இதோ நான் போகிறேன்.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அப்படியா சரி மந்திரி இதெல்லாம் வினைப்பயனே நான் என்ன செய்வது சிந்தியாதிரு—சுவாமி! பதருமலிரும்—மாதை விற்றுனொா உலகம்பேசுமே "உலவாதை மூடினாலும் உலகோர்வாயை மூடலாகாதே" என்செய்வேன் மாதே.

சந்திரமதி வசனம்.

துரையே! கபடமுடைய மனதாலும் இவ்விதம் யோசிக்கலாகுமோ (குலமகட்கழகுதன் கொழுநனைப் பேணுதல்) என்பதை யறியீரா இச்சமயம் உம்மை விட்டகன்றால் நாகம் உடனே சித்திக்கும் நாயகா பலவித எண்ணங்கொள்ளாமல் என்னை விற்று கடனை ஒழித்துவிடும் வேறு யோசியாதீர் இந்த சண்டாளனால் அநேக துன்பமடைந்தது போதும் அப்பப்பா போதும்.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

நல்லது அடி என் காதற்கிளியே! கனிரசமே!

தரு.

இராகம்-ஸாவேரி-தாளம்-ஆதி.

பெருஞ்சண்டி காமன்பண்டிகை என்ற வர்ணமெட்டு.

இங்கேவாருமையோரேயெவரும் இவளைக்கொள்ளவாரீர்
இன்றுவாரீர் மங்கையாரிவ, ளைநகையுமாருஅம்சரியே (இ)
கல்வெழிலிசைக இன்னவளைவாங்கி நல்முடனேபெறுவீர்
நாடிவாரீர் ஓடிவாரீர் நான கோடிபொன்தாரீர் (இ)
சூத்திரனாலும் சாத்திரனாலும் அருக்காக்கொள்ளவாரீர்
எழுந்துவாரீர்சேர்ந்துவாரீர்சந்திரமதிக்குவேண்டும்பொன்தாரீர் ()

வசனம்.

கேளீர்களே! ஓடிவாருங்கள் ஓடிவாருங்கள் இவளை பூஜைசெய்வதிலும், களபஞ்சேர்ப்பதிலும், புஷ்பந்தொடுப்பதிலும் சகல சாஸ்திரமுமுணர்ந்தவள், வீண்காலமும் போக்காள் எதிர்மொழியும் பேசாள் எந்தகுலத்தோராலும் வாங்கிக்கொள்ளலாம் இவள்குலமோ! க்ஷத்திரியகுலம்.

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

சுவாமி அக்னிபகவானே! அரிச்சந்திரன் பெண்டாட்டியைக் குறைவாங்கிக்கொண்டு பொன் தந்ததாய் புருஷனையும், பாலனையும் அழைத்துக்கொண்டுபோய் பாடுபடுத்தி எப்படியாகிலும் ஒரு பொய்சொல்வித்தால் அதுவே போதும்.

காலகண்டன் வசனம்.

கல்லான முனிவரே—ஆர் ஓய் மனைவிற்பவன், இவன் என்னவிலை

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

எனக்கு வேண்டிய பொன்தந்தால் இவளை வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

காலகண்டன் வசனம்.

நல்லது நீ வேண்டும் பொன்னை எவரிடமிருப்பது பிரம்சேரல்—

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

இவ்விடம் தாரும் இந்தாரும் முடிச்சிட்டு.

காலகண்டன் வசனம்.

உன்பெயர் அரிச்சந்திரனோ! அவள்பேர் சந்திரமதியா! நல்லது— வாரும் ஐயா பணம் தருகிறேன்.

தாசன் வசனம்.

அப்பா அரிச்சந்திரா பொன் சேர்ந்துவிட்டது.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

சந்தோஷம் சுவாமி.

காலகண்டன் வசனம்.

நான் போகவேண்டும் என்பின் இவளையும், இந்தப்பயலையும் சீக்கிரமாக அனுப்பு.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

இதென்ன சுவாமி! மாதைத்தானே விற்றேன் பாலகனை விற்க வில்லையே.

சத்தியகீர்த்தி வசனம்.

என்ன ஐயா! வீண்வழக்காடுகின்றீரே இது தகாது உமக்கு.

காலகண்டன் வசனம்.

அப்படியா! அடி பெண்ணே அடா கிச்சான் ஓடிவாடா ஓடிவாடி போகலாம்.

தர்க்கம் தரு.

இராகம்-பியாக்-தாளம்-ஆதி.

அல்லி உன்றன்மிக என்ற வர்ணமெட்டு.

அரி. ஐயாஉமக்குஇது ஞாயமாகுமோதான்
கால. பொய்யாஎனக்குயிது நீதிதான்பேசாதே
அரி. பையலைஉமக்குநான் விற்றிடவில்லையே
கால. பசுவைக்கண்டால்கன்று பாரில்வேறாகுமோ
அரி. பால்மறந்திட்டகன்றை பசுவுடன்சேர்க்கலாமோ
கால. மரத்தைவாங்கினால்காயும் மன்னுசொந்தமேயே
அரி. மரம்நானலவோஐயா மறையோரேதெரியீரோ

கால. மலையைவாங்கிருல்சோணி வாங்குவதோவேருக
அரி. மங்கை அருள் குயிலே மறுக்க நீர்மனம்போக
கால. அரசைக்கொண்டாலதன் பொருளவரதேபாரீர்.
அரி. அரசக்குரியோனனே அடாமொழிகூறிட்டாதிர்
காலை. மகனைக்கண்டேயிவனை வாங்கினேன்சந்தோஷித்து
அரி. மாதவாப்கல்வது நீதியல்லவே (ஐ)

காலகண்டன் வசனம்.

அப்படியா சமாச்சாரம் மகனை அனுப்பாவிடில் மாறுவேன்டாம்போ அடடா ஒரு மாதிற்குதானா இவ்வளவு பொன்தந்தேன் சரி! சரி!

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

மந்திரி என்ன விபரீதகாலம் பார்த்தனையா!

சத்தியகீர்த்தி வசனம்.

அரசே இது காலகெதியேதான் என்னசெய்வது, தாயுடன்கூட தனயனை அனுப்பினால் தாய் தனக்கு நேர்ந்ததுயரை மறந்திருப்பாள்.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

ஆம் ஆம் இதுவும் ஒரு யோசனைதான் சுவாமி உமதுளப்படியே அழைத்தேரும் வந்தனம்.

காலகண்டன் வசனம்.

கல்யாண சத்பவிரதா! அடி பெண்ணே அடா பிச்சான் ஓடிவாருங்கள்.

தரு தர்க்கம்.

இராகம்-பார்வி-தாளம்-ஆதி.

மடிந்தனரோபுதல்வர் என்ற வர்ணமெட்டு

தேவ. என்னையுமழைக்கின்றாரே - ஐயர்
அன்னை யுடன் கூடவே - ஐயர் (எ)
அரி. உன்னைநான்விற்கவில்லை உன் தாய்க்குத்துணையாக
உருகாமல்போய்வாடா என்மகனே
தேவ. இன்னிலத்தி லிதற்கோ ஈன்றீரென் தந்தையே
எவ்விதம் தாளகல்வேன்

அரி. வையகத்தில் சுகமாக வாழ்ந்திரு அன்னையுடன்
வருவே னடிக்கடிக்கு கலங்காதே
தேவ. ஐயர்வீட்டி லெப்படி அடிமைத் தொழில்புரிவேன்
ஆகாதென்று சொல்லுவீர்
அரி. பாலனென்றே யுனக்கு பணிசொல்லார் விளையாடி
பத்திர மாயிரு கண் மணியே
தேவ. காலகெ தியோயிது கவலைக்குள் ளாக்கின்று
கழலடி பணிந்தேன் பிதா
பாலனும் போய் வாரேன். (எ)

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

கல்யாண பாலகா வருந்தாமல் சென்றுவா கண்மணி அடி என் காதலி ஐயர்மொழிபோல் கேட்டிரு ஜாக்கிரதை சென்றுவா!

தரு.

இராகம்-பார்வி-தாளம்-ஆதி.

கௌனகவிமே சயுஷான் என்ற வர்ணமெட்டு.

சந்திரவதி.

எப்படிநான்பிரிகுவேன் என் துரையேவும்மை (எ)
கைப்பிடித்தமன்னவா காதலியையின்று
ஒப்பிப் பிரியலாச்சுதே ஓ ஓ கண்ணாளா!
இப்புவிவெறிபோச்சுதே (எ)

அரிச்சந்திரன்.

உன்னைப்பிரிந்தாலும் அபைதுபோகுமோ
அன்னமேகவலைகொள்ளாதே ஆ ஆ என்சகி (எ)
ஒன்றும் மனதில்வையாதே.

சந்திரவதி.

பிரியாமலிருந்திரே பிராண துரையே என்றும்
துரிதமாகப் பிரிந்ததே துணைவாயினி (எ)
கரங்குவித்தே னென்பிராணே.

அரிச்சந்திரன்.

வந்தனம்செய்தமாதே உன்னெஞ்சமாறாமல்
சந்ததம்வாழ்ந்திருப்பாயே மனையாளே (எ)
சுந்தரமேசெல்வாய் நீயே

வசனம்.

காதலி! அவர்மொழிக்கு மீறி நடவாமல், அவர் புகழும் பெருமிலே அதி நாக்கிரதையாகச் செய்துக்கொண்டு சுகித்திரு! சென்றுவா கண்மணி.

தர்க்கம் தரு.

இராகம்-பார்ஸி-தாளம்-ரூபகம்.

இந்தவிதி எனக்கென்றே என்ற வர்ணமெட்டு.

சந். உம்மை எப்படி பிரிவேன் உத்தமா நாதனே எங்கள் கோனே
அரி. விம்மிவிம்மி யேங்காதடி விஸ்வேசன்காப்பான் மானே தேனே
சந். இப்படி பிரிய லாச்சே எப்படி சகிப்பேன் மன்னா இந்நாள்
அரி. கைப்பிடித்தமாதேவி நீயுங் கலங்கிடாதே பெண்ணே கண்ணே

சத்தியகீர்த்தி வசனம்.

அம்மணி தாமே யிவ்விதம் வருந்தினால் எனக்கெப்படியிருக்கும் எல்லாம் ஈசன்செயலேதான் விதிக்கு நம்மாலாவது ஒன்றுமில்லை ஒன்றுமறியாத குழந்தைக்கும் கவலையாகும் (விதியினைவெல்ல மதியினாலாகா) தென்பதறியீரா அன்னையே வருந்தனம் சிந்தமெலிவதிற் பயனெயில்லை களிப்புடன் சென்றுவாரும்.

காலகண்டன் வசனம்.

ஓய்ஓய் அரிச்சந்த்ரா! என்னகாலும் வேடிக்கைசெய்கின்றீயோ சீக்கிரமாக அனுப்பு.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

நாயகி! ஐயர் சினமுற்றிடுச் சீக்ரமாகச் சென்றுவா.

(தொடர்பு) தரு.

இராகம்-பார்ஸி-தாளம்-ஆதி.

சந்திரவதி.

மன்னவும்திருமுகத்தை இன்னுமொருதரம்நான்
என்கண்ணாரப் பார்த்துபோரேன் வந்தலோநாதா
நன்றாயிருந்தால் முன்வாரேன். (௬)

அரிச்சந்திரன்.

மைந்தனை பத்திரமாய் சந்ததம் காத்திடுவாய்
அந்தமே யீசனருளாலே சுகமாயிருப்பாய்
எந்நாளும் வாழிவாழி. (௭)

சந்திரவதி வசனம்.

நாயகா போய்வரவா, இதோ போரேன் பாலகா வாடா கண்மணி! காதலா போய்வருகிறேன் உமது நெறியைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும்.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

நல்லதடி மரகதமே—ஆ! ப்ரியசகி—

தரு.

இராகம்-தன்யாசி-தாளம்-திரிபுடை.

போறாளே நல்லதங்காள் என்ற வர்ணமெட்டு.

போறாளேஎன்சந்த்ரவதி புதல்வனுடன்மனங்கலங்கி (போ)
வேறுகாலகண்டன்பின் மெய்வாடிதாதிபோலேங்கி (போ)
எப்படி விடுத் திருப்பேன் என் அருண சத்யகீர்த்தி (போ)
கன்றுடன்பசுபோவதுபோல் காதலியும்அதோஅதோ (போ)

வசனம்.

அடி என் கண்மணி! அடி என் ஆருயிரே! இதுவரையிலும் இணைபிரியாதிருந்து இச்சமயம் பிரிந்தனையே! ஆ! சந்த்ரவதி! சந்த்ரவதி.

சத்தியகீர்த்தி வசனம்.

மன்னவா! இதென்ன இவ்விதம் வருந்துகின்றீரே தாயே இவ்விதமாகில் பிறகென்ன! அரசு, பெண்டீர், பிள்ளை, சுற்றம் இவைகள்

விலையாகுமா! என்றனது மழியாத சத்தியத்தைக் கைவிடச் சொல்லுகிறீரே, இனி இந்த ஞாயமுமதுவும் நன்றல்ல. நீர்க்கோபமடைந்தாலும் சரியாகும். இதோ ஐயரும் நிற்கின்றார் நீயும் செல்ல விடைதாரும்.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

சுவாமி! நாங்கள் கௌசிகமுனிவரிடம் நடந்ததைத் தெரிவித்து பொன்னையிக்கு எடுத்து எப்போதும் அன்புவைக்கவேண்டுமென ஒருமொழி, புகல்விரென வேண்டிக்கொள்கிறேன், மாதவா! என்மனையையும், பெண்டையும் பிரிந்தேன் இனி எனக்கு எந்தயர்வரினும் அஞ்சேன் சுவாமி.

நாதன் வசனம்.

இராஜனே! இப்படியேன் சொல்லவேண்டும், இல்லையென்று சொல்லிவிடேன், இதோபார் அவர்களை வரவழைக்கிறேன்; நீ அழுது கொண்டே தரவேண்டாம் உனக்கேனப்பா கஷ்டம்.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

சுவாமி என் விதியைவெறுத்தேனேயன்றி வேறல்ல, நீரென்னை பொய்புகலச்சொன்னீரே அவ்விதம் மொழியவேண்டாம் கடனுக்காக சேரவேண்டிய பொன் சேர்ந்துவிட்டதல்லவா.

நாதன் வசனம்.

சேர்ந்துவிட்டது, ஆனால் ஒன்று, நான் இவ்வளவுதூரம் கஷ்டப்பட்டு நடந்துவந்தேனே அதற்காக,

தரு.

இராகம்-பார்ஸி-ஏகதாளம்.

அதாகுதா மைனாஜாயுரே என்ற வர்ணமெட்டு.

என்கூலிப்பொன் தாராயானால் இல்லையா சொல்வாய் (எ)

உன்கூடவே ஓடோடி வந்தேனே

அன்பமாகவன்பிக வொந்தேனே, என்னசொல்கின்றாய் (எ)

ஒருபொய்கூறினுலகத்தில் உலகைகீயாள்குவாயே

இருப்பாய்சுகமாய்நீயே (எ)

ஏதோ என்வார்த்தைகேட்டால் என்றிழையாளையும்

இதோதான் வரவழைக்கிறேன் (எ)

அரிச்சந்திரன் கவி.

வேதங்கள் பொய்யானாலும் வெய்யோன்சசி மாறினாலும்

நாதமும் நக்ஷத்திரங்களும் ஒருபொய்யும் சொல்லமாட்டேன்.

வசனம்.

நாதருக்காக உமக்கு எவ்வளவு பொன் வேண்டுமோ கேளும் தருகிறேன்.

நாதன் வசனம்.

அப்படியா! இந்த அடம்வேண்டாம் எனக்கதிகம் வேண்டாம் பதினாயிரம்பொன் மீந்தால் அதேபோதும்—போதுபோகாமுன்தரவேண்டும், முடியாதாயில் இல்லையென்று சொல்லிவிடு, இதோ என் ஆத்துக்குப்போகிறேன்—என் ஆம்படையாளுங்கோபிப்பாள், என்ன புகல்கின்றனை.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

நல்லது சுவாமி! மந்திரி! நான் சொல்வதற்கு நீ மறுக்காமல் இவர் நாதருக்காக இக்காசியில் என்னை விற்று சேரவேண்டிய பொன் ளளித்துவிடு. ஒன்றும் யோசியாதே—கவலையுறாதே! அதனால் பயனொன்றுமில்லை—சீக்கிரமாகட்டும், இல்லாவிடில் கெடுதவறும்.

சத்தியகீர்த்தி வசனம்.

நல்லது மகாராஜ்—இவ்வரசை விற்க எப்படி மனந்துணிவேன் ஆ! காசிநாதா! இப்படியும் என் அரசருக்கு தீங்கு வந்ததல்லவா தேவா! எதற்கும் நீயே காரணமாயிருக்கின்றனை.

சத்தியகீர்த்தி தரு.

இராகம்-கன்னடம்-தாளம்-சாப்பு.

சேவிக்க கோபமிதுவோ என்ற வர்ணமெட்டு.

உத்தமனை விற்க வாரேனய் கொள் வீரே

இத்தாகன் கூலிக்காக கொள் வீரே

பொய் சொல்லாத என் மன்னனை விற்கிறேன்

வையந் தோரே சற் குணனை விற்கிறேன்

ஏவல்பணி யாவும் செய்வார் அறி யீரே
தொண்டியாயில் விலைக்கு வாங்கிக் கொள் வீரே
எந்த காரியமா யாகிலும் வாங்கு வீர்
வல்லவன்ர விலைகொடுத்து வாங்கு வீர்
வேடிக்கை பார்ப் போதே நீங்கள் கொள் வீரே
ஓடி வாரீர் விக்ர மாகக் கொள் வீரே.

விசுவாமித்திரர் வசனம்.

ஓ எமதர்மராஜா! வீரவாகுபோலிந்தசமயம்வரவேண்டும் ச[illegible] மொழி பிடேற்றவேண்டும்.

எமதர்மராஜன் வசனம்.

கௌசிகமுனி இவ்விதவேடமாகவர என்ன நினைத்தீரோ?

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

அந்த அரிச்சந்திரனை விலைக்கு வாங்கிக்கொள்வதுபோல் வா அவனைப் படாதபாடுபடுத்தி, அவன் வாயினின்றும் எப்படியேனும் ஒரு பொய்மொழி வருவிக்கவேண்டும்.

எமதர்மராஜன் வசனம்.

இதற்குத்தானா? நல்லது கௌசிகமுனி எப்படியேனும் நீ செ கொண்டால் போதும்.

தரு.

இராகம்-பார்வி-தாளம்-ஆதி.

கௌரதநுங்கே என்ற வர்ணமெட்டு.

தோட்டி நானுண்டே தோட்டிநானுண்டே
ஓட்ட மாகவே யிதோ
ஓடிவந்தேனே ஆண்டமாரே இதோ
தேடிவந்தேனே ஆண்டமாரே சடையை
நாடிவந்தேனே ஆண்டமாரே சரணம (தோ)
வாட்டமாகவேநானல் மூட்டிப்பிணத்தைச்சுட
காட்டில் தடியெடுலே மாட்டியேயெதிர்த்திடும்
நாட்டோரே இதோ வந்தேன் உங்கள்
பெட்டிக்கு சரணந்தந்தேன் இந்த
கூட்ட மதனுல் நொந்தேன் சரணம் (தோ)

(வசனம்.) ஆர் ஓய் டேய் ஆண்டே!

தரு.

இராகம்-பார்வி-தாளம்-ஆதி.

மாயேயவந்த லங்கைகர் என்றவர்ணமெட்டு.

ஏரிக்கரை யோரமாய் சேரி வழியாகவே
பாரில் தெருத்தெருவாய் கூறுவோரே.
ஆரையா விக்கிறீங்கோ ஊரென்ன பேருமென்ன
வீரவாகுக்குச் செல்லு ஆண்டமாரே
பாதமறிவேன் ஜாதி பேதங்களு மறிவேன்
ஜோதியறிவேன் சதுர் வேதமுமறிவேன்
ஆதி யந்தமு மறிவேன் பதம்
ஓதிவைத்தைத் துதிப்பேன் சாமி (ஏ)
செத்தமாடுபெயெப்பேன் செத்தோடேயிருப்பேன்
சுத்தகுருதித்தனைப் பத்தியேயிருப்பேன்
சத்தியநெறி பிசகே னான் அந்த
முத்தி நிலையு மறிந்தேன் சாமி (ஏ)

வீரவாகு வசனம்.

டே ஆண்டே ஆர்ரா அது ஒ ஆண்டே, ஏ ஆண்டே இப்படி வா ஆளை விக்கிறீங்களே எதோ! ஒம் பேரென்ன ஒம் ஊரென்ன சொன்னாக்கா வாங்கறேண்டா, டே எம்மவனே.

(சத்யகீர்த்தி வசனம்.) ஐயா தாங்கள் யாரோ தெரியவில்லையே!

வீரவாகு வசனம்.

டே ஆண்டே நானுறு சுடுகாடுகாக்கிற தோட்டி எம்பேரோ வீரவாகு ரொம்ப நாட்டுதாரே கட்டுனுசெல்லு.

சத்யகீர்த்தி வசனம்.

அடடா! இந்தப்பறையனுக்கு எப்படி விற்கிறது, என்னகாலம் இது; இதுவன்றி இந்நகரில் கேட்போருங்கூடவில்லையே என்ன செய்வது.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அப்பா மந்திரி பறையனுக்குவிற்கிறேனென்று யோசியாதே

அல்தாரா நிரமையும் தெருவிலே ஆட்டும் மனங்கலங்காதே விற்பாய் நீயே.

வீரவாகு வசனம்.

டேடா போவதேன் எங்கேனு தொப்படுராயிக்குது, இல்லை பேரனுக்காகடா போறேன்.

சத்யகீர்த்தி வசனம்.

ஐயா கோபியாதீர் இப்படி வரும் இவரே அயோத்திக்கரசரான அரிச்சந்திரமகாராஜராகும், தாங்கள்பிடிப்பாரானா ஏவிலீத்தனை யின்றிச் செய்குவார் இவருக்கு பதினாயிரம்பொன் சேரவேண்டியது அதனைத் தருவீராகில் எங்கள் அரசரை வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

வீரவாகு வசனம்.

இதென்னடா! இவர்பேர் வாயில் நொழையவேயில்லை சரிஇவன்டே டேடேய் ஆண்டே! ஒரு சங்கதி சொல்றேன் கேக்கறையா! கேள், நாலே இவனை வாங்கறேன், தங்காடுகாக்கறேன், மாடுமேய்க்கறேன், கழுதை இன்னம் தொம்பதொம்பவேலை செய்யறேன் அப்படியானால் வாங்கிக்கிறேன்.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

ஐயா சகலமும் செய்வேன்.

வீரவாகு வசனம்.

அதுக்கா சரி—வ! பாடுபார்ஆண்டே இப்படிவா பேரை

சொன்னேடா! விலைப்பட்ட ஆண்டே டே, முறிச்சீட்டெழுதி உன் கை யெழுத்துப் போட்டுதா.

சத்யகீர்த்தி வசனம்.

இதோ எழுதினேன் பாரும்.

வீரவாகு வசனம்.

உம் பேரென்ன சொல்லு.

சத்யகீர்த்தி வசனம்.

என்பெயர் சத்யகீர்த்தி.

வீரவாகு வசனம்.

அப்படியா! இன்னொருவாட்டி இவன் பேர்சொல்லு பாப்போம்

சத்யகீர்த்தி வசனம்.

இவர்பெயர் அரிச்சந்திரமகாராஜராகும்.

வீரவாகு வசனம்.

இதென்ன எயவோ! வரல்லே! சரி சரி அனிச்சத்தோட்டியென்று பேர்வச்சேன்.

(சத்யகீர்த்தி வசனம்.) சந்தோஷம்.

நக்ஷத்ரகன் வசனம்.

அப்பா அரிச்சந்திரராஜே! என் நக்ஷத்ரகுபணம் சேர்ந்துவிட்டதா நான் செல்கின்றதா?

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

செல்லும் நக்ஷத்ரபதி! என் வந்தனம் விஸ்வாமித்திரமுனிவருக்குப் புகல்வீர்.

நக்ஷத்ரகன் வசனம்.

இராஜனே! (பிரதாபம் குடிசேரும்) பந்தயங்கட்டிக் கெட்டுப் போகின்றாயே! அடடா! கவிகாக்கும் பறையனுக் கடிமையாக் கினீயே இது நன்றாயிருக்கின்றதா? என் கைச்சிக்கினவர்களை அதே கதியாய் விடச்செய்விடுவேன் அப்பேர்ப்பட்ட சமர்த்தனையான் எதுமேன் சொல்லவில்லை நீயே சத்யவர்யுதிஷ்டிரன் நான் சென்று வருகின்றேன்.

வீரவாகு வசனம்.

டேய்! முறிப்பட்டிச ஆண்டே! நீபோ! டே அனிச்சா நீ யசமானிடம் போவோம்.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

மந்திரி! இவர் உன்னை வேண்டுமென்கிறரே என் செய்வேனிதற்கு.

சத்தியகீர்த்தி தரு.

எந்தேசமுனைவன்டேவாரு என்ற வர்ணமெட்டு.

சத். எப்படி பிரிகுவேன் மன்னு - இனி
எவரை அடுப்பேன் எம்மன்னு.

அரி. மந்திரி இப்போ தகன்றல் போந்தி - விரைய்
வருந்தாதே அப்பா சத்தியகீர்த்தி

சத். மனத் துணியவில் லையே நாதா - இந்த
மாநிலத்தி லிரன் பாக் யாதா

அரி. என்னை அடிமை கொண்ட பிரர் - உன்னை
பயமொசல் வென்றுபீர வீரர்

சத். உம்மைப்பிரிந்தால்யாவி மாய்ப்பேன் - மனம்
உருகுகிறதாவென்ன செய்வேன்

அரி. ஒன்றும் மனதிலில்லை யாதே - செல்வாய்
ஏக்குமா விடைதாயிப் போதே

வசனம்.

மந்திரி இந்நாட்டின் அக்ராரத்தில் சந்திரவதியும், தேவதாசனுமிருப்பதால் நீயுமிருந்து காலங்கழிப்பாய்.

சத்தியகீர்த்தி வசனம்.

சுவாமி! என் தந்தைக்குமிட மேலாக ஆதரித்த உம்மை இந்த சண்டாளன், பறையனுக்கு விற்பப்பினி வந்தனம் செய்கின்றேன்.

(அரிச்சந்திரன் வசனம்.) கல்யாண் வெறுத்துச்செல்லாதேபாலா

வீரவாகு வசனம்.

அடே அரிச்சா, இந்த மாமிசக்காவடியைத் தூக்கிக்கொண்டு போலாம்.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அப்படியே ஆண்டவனே அந்! சிவமே பறையனுக்கடிமையான அப்போதாமஞ்சந்த இறைச்சிக்காவடியையுக் தூக்கவிட்டாயேஇப்போ தேறவும் சம்மதமாயிற்று?

தரு.

இராகம்-நாட்டைக்குறிஞ்சி-தாளம்-ஆதி.

அம்மா அனைய அழைக்கலாகுமோ என்ற வர்ணமெட்டு.

இந்தக்காவடியைச் சுமக்கவிட்டாய் சிவமே. (இ)
உந்தன்மனமுந் துணிந்ததா எந்தன் தவமே. (இ)
நானே சகலை விற்றுந் தேனே தாரகன்கிட்டிவிட்
டானே மாதைவிற்கவா னேனே யிதை சுமக்கின்
றேனே பறையன் போலே
ஈசா யின்னமுங் கருணையு மில்லையோ சிவமே. (இ)

16. பின் குடிசை.

வீரவாகு வசனம்.

டே அரிச்சா! இதா எங்குடிசை காவடியை இறக்கி என் கைகால்பிடி. ரொம்பவும் நோகுது.

அரிச்சந்திரன் தரு.

இராகம்-பார்வதி-தாளம்-ஆதி.

காமசரந்தைக்குகடா என்ற வர்ணமெட்டு.

இந்தக்கதியாக்கினையே இதுவுந்தர்மமோதேவா (இ)
எந்தன்கரங்களாலே இவர் காலுங்கைப்பிடித்தேன்
ஒரக்கிடச் செய்தாய் நீதானே (இ

பிள்ளைகளுக்குக்காலே பிடிக்கிறேன்கோயும்கேக
துணைவரே காலும் ஏங்க (௩)

வீரவாகு வசனம்.

பேர்தும் அந்த செத்த கன்றுக்குட்டியையடித்து கழிவோட்,
சதையைவெட்டி, எலும்பு வேறாய் செய்துவிட்டு கட்டுறே வா.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

நல்லது சுவாமி! ஆ! காசிராஜா மகன் அணிந்து எப்படி தான்
இதை அறுப்பேன்; விதியில்லே செய்துதான் தீரவேண்டும்.

தரு.

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-தாளம்-ஆதி.

கண்ணே பிரா்ணகனியே என்ற வர்ணமெட்டு.

கன்று குட்டி யறுக்க கால மாச்சுதே (௪)
என்கதியாவிதன் காலநூட்வெறுக்கே
பின்னமாக்கியோனிதோ கன்றின்தோலைப்போக்கி (௫)
தலையைப்பிளந்துமே தனியினைச்செப்புக்க
எலும்பைப்போக்கியே என்வையாலேயிக்க (௬)

வசனம்.

சுவாமி டமது சொற்போல் செய்துவிட்டேன்.

வீரவாகு வசனம்.

சரி! இனிமே உன் துணியைக் கயட்டிவிட்டு, நட்டுகட்டு, சம்
பிளிபோர்த்து, தலைக்கி முண்டாசுகட்டிக்கிட்டு அடுகோட்டுகுச்சுப்போயி
தூக்கமெயிருந்து, வர்ரபொணங்களுக்கு துண்டு, அடுகூலிவாங்கி
எனக்கு கொடுப்பிலை, வாய்ககிழி உனக்கு வைசாக்கோ தெரியுமா!
மோசம்பண்ணாதே பத்திரமாயிரு.

17. சின் அடுகாடு.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

ஆ! சிவமே இனியாதொரு தயவுறு வண்ணம் செய்து காக்க
வேண்டும் கருணாநிதி.

சந்திரமதி தரு.

இராகம்-பார்வதி-தாளம்-ஆதி.

இல்மேருபல்மே என்ற வர்ணமெட்டு.

என்மன்னவரைத் தேடித்திரிகிறேன்
எங்கிருங்காலென்னான்னென்னசெய்வேன் (௭)
என்னெதிபிசகா நாதனைத்தாலே
இன்றுகான் தேடுறேனே (௮)
எங்கெங்குந்தேடியும் இறைவனைக்காணேன்
இங்குவந்தேனே தாங் தோணேன். (௯)

வசனம்.

என் மன்னவரை எங்குதேடியும் புலப்படவில்லையே ஒருக்கால்
இச்சுடலையிலிருப்பார் எனெனில் வீரவாகுவாக்கிறுனே அதுமேலே
சந்தேகம் உட்சென்று பார்ப்போம்; இல்லாவிடில் நமது ஆவியை
போக்கிக்கொள்ளுவோம்; அதுவே சரி.

அரிச்சந்திரன் தரு.

இராகம்-பார்வதி-தாளம்-ஆதி.

வேதமுனைத்துதிச என்ற வர்ணமெட்டு.

வந்தனம் சங்கரா வாரும் குறு கரா
சந்திர சேகரா சதாசிவ தற்பரா
இந்த சுடலையி திருக்கயிட்டாயேறா
அந்தமோ உனக்கு ஆதியே சிற்பரா (௰)

இன்ன மனமிரக்க — தென்னமோ சர்வேசா
அன்னிதமெய்செப்பேன் — அகத்துனேவாசா
மன்னனுயிருந்திந்த — மயானத்தில் கன்ரேன் மீசா
உன்னருளிதுவோ — உம்பரா கைலாசா (௩)

வசனம்.

தேவா முன்பும் இப்போதும், பிறகும் நம்பின பெண்களைக்கவிட்டாயா? ஆதரிக்க இல்லையோ பெண் அனாதனியாய்வருபவன்யார்

தரு தர்க்கம்.

தர்க்கம்-தரு-பார்வதி-தாளம்-ஆதி.

மானைப்பிடிய வனைக்கிளியே என்ற வர்ணமெட்டு.

அரி. இராட்டிக்க இருட்டினில் வந்தவன்
அப்புறம் போகாதே நில் நில் நில்

சந். இரனிச்சந்த்ர ராஜனிருப்பிடம்
தேடித்திரிகிறே னுனுமே (௪)

அரி. இங்கிருப்பா னென்றுரைத்த
இன்பனியார் பன்னிவோய்

சந்: இருடியவர்கடன் நீக்கவே தோட்டிக்கு
இசைந்தவிற்றேனதால் தேடிவந்தேன் (௫)

அரி. நான்தான் அந்த அரிச்சந்த்ரன்.

சந்திரமதி தரு.

இராகம்-பார்வதி-தாளம்-ஆதி.

உசேகம்வெ றிப்ரமெநில் என்ற வர்ணமெட்டு.

உம்மையுமிக்கெடி செய்தானே ஓ ஓ அந்த பாமும்ப்ரமன்
நம்மாலாவது ஒன்றுமில்லை கருனே காரணந்தான்
எம்மனேரை ஆதரித்தவா இந்துவமையான் சுபியேன் (௬)

வெட்டியான்போ லுருமாறி வேந்தே — நின்றீரே
துஷ்டப்ரம்ம னிப்படியும் செய்தானன்றோ சீர்குலைந்தீரே (௭)

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அப்பா! நீ இப்படி வரக்கூடாது என்கிற பெண்மேலும் தயாராயின்றது. மனதை இடப்படுத்திக்கொள்—மந்திரி நீ சென்றபின் புலாலகாவடி தூக்கினேன்—தோட்டியின் காலடியிற்றேன்—கண்ணறையுதது

தேன் கண்டேயில் கடுகாடு காத்திருக்கின்றேன் எவ்வுளவிற்கு வர லக்கறிதாளப்பா.

சந்திரமதி வசனம்.

ஐயோ! இப்படியும் சேர்ந்ததா—ஆ! மன்னா! உமக்கென்றா அயனம், சனியும், முவரியும் காத்திருக்கிறதோ! ஆ ஆ என்ன காலமிது!

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

மந்திரி! நான் இதுவேசம் சயனிக்கின்றேன் நீ ஜாக்கிரதையாக காவல்புரி.

சந்திரமதி வசனம்.

மகா பாக்கியம் கவாமி!

18. சீன்.—காலகண்டன் வீடு.

காலகண்டன் வசனம்.

அடி சேவி! காலகண்டி இப்படிவா!

காலகண்டி வசனம்.

ஏதுகாதுவும் ஐயரே இக்கோமாக எந்த வைப்பாட்டி வீட்டிருந்தீர் இதென்ன மாலிகண் ஒடிமாக வந்தீரே என்ன காரணம்.

காலகண்டன் வசனம்.

கோக்கவரும் கெக்கித்தப்பாமதும் வேலைசெய்ய பொன்கொடுத்து விலைக்கு வாங்கியிருக்கேனடி சேவி.

காலகண்டி வசனம்.

ஐயையோ பொன்னெல்லாம் அழித்துவிட்டாயா? மொத்தமாயிருக்குது சரி சரி மிஞ்சிப்போய்விட்டது இவர்கள் என்னவேலைதான் செய்வார்கள் நல்லது இருக்கட்டும்.

சந்திரமதி வசனம்.

அம்மணி காலாவிட்ட வேலையைக் கையால்செய்குவேன் வேறு யோசியாதீர்.

காலகண்டி வசனம்.

அப்படியா! ஐயரே இவன்பே ரென்ன காரும்.

காலகண்டன் வசனம்.

இவள்பேர் சந்திரமதி அந்தப்பயல்பேர் நம்முடைய தாசன்,

காலகண்டி வசனம்.

சரி சரி தெரிந்தது நீயபரே நீர்போகம் அடிக்கடி இப்படிவா இந்த முற்றத்திற்கு சாணந்தெளித்து, விளக்கி, கோலமிட்டுப் பார்ப்போம்.

சந்திரமதி வசனம்.

நல்லது அம்மணி.

தரு.

இராகம்-பார்வதி-தாளம்-ஆதி.

கொரதநறுங்கே ஆதிசேஷர் என்றவர்ணமெட்டு.

சாணந்தெளிக்கிறேன் நாதியைப்போலவே
சம்மத மாச்சுதோ
சச்சிதானந்த பரம சிவமே காத்தருள் (சா)

வேணப்பணிவிதாதிகள் வேலைசெய்வாரே முன்பு
நானை மட்டுக்குதப்படி தெளிப்பேன் என்று
ஆனைமுகனேக்கண்டு களிப்பேன் காத்தருள் (சா)

சந்தனங்குழைத்த கையால் சாணமுந்தெளித்தேனே
சடலமும் வேர்க்குதே தானே
இந்தத்துடைப்பத்தால் விளக்கியே பலபுள்ளியிட்டு
சுந்தர கோலம் வைத்தேனே என்விரல்
நொந்தெரியுதே [illegible] சிமானே காத்தருள் (சா)

வசனம்.

அம்மணி சாணந்தெளித்து கோலமிட்டேன் பாரும்.

காலகண்டி வசனம்.

இதென்னடி பட்டுமுண்டை! கட்டிமுட்டையுமாய்த்தெளித்தனே யே சரி பசுவின்கொட்டாவிலிருக்கும் சாணத்தை முட்டைதட்டிவிடு.

சந்திரமதி வசனம்.

நல்லது தாயே.

தரு.

இராகம்-பார்வதி-தாளம்-சாப்பு.

தேகோபாலபக்கே நாகரா என்ற வர்ணமெட்டு.

இந்தச்சாணத்தை யுருட்டியே
இன்று முட்டைதட்ட லானேனே (இ)

மைந்தனை ரோஹிதனை மடியிலே சேர்த்து
மகிழ்வாகவே [illegible] தேனே இத
விதிவிடவே முட்டை தட்டுறேன் (இ)

சந்திரமதி வசனம்.

அம்மா எருமுட்டை தட்டினேன் பாரும்.

காலகண்டி வசனம்.

இதென்னடி கோணலாகத் தட்டினையே இதுதானா! முழு முழு மீட்டாக வார்த்தையாடுகின்றனையே! சரி பசுமாட்டிற்கு இந்தத் தொட்டியில் ஜலம் நிறப்பிவிட்டுவா சீக்கிரம்

சந்திரமதி வசனம்.

அப்படியே ஜலம் நிறப்புகின்றேன்.

தரு.

இராகம்-பார்வதி-தாளம்-ஆதி.

வவ்வாஜி வாஜியா என்ற வர்ணமெட்டு

தண்ணீர்குட மெடுக்கலாச்சுதே பெருமை
சம்பத்தெல்லாம் அழும் போச்சுதே
புண்ணுய்த் தலைநோகுதே புத்தியும் கெடுதே
எண்ணம்வேறுபி கால்கள் சோருதே எந்தன்
கண்ணீர் சிந்தி மனம் மாறுதே ஆ ஆ (த)

வசனம்.

தாயே தொட்டிகளில் நீர் நிறப்பிவிட்டேன்.

காலகண்டி வசனம்.

சரி சரி! இந்த நெல்லைக்குத்தி, உமி, தவிடு, நொய், பதர் வேறாக்கிச்செய்துவா.

சந்திரமதி வசனம்.

நல்லது அம்மணி.

தரு.

பார்வதி-தாளம்-ஆதி.

பொருசமுஜாயுமை என்ற வர்ணமெட்டு.

உலையாமுடிவிட்ட கையால்நெல் குத்தலானேனே (உ)

அன்னையாருமெனக் கில்லையே அயாமிகவாரினிலே (௫)
ஜல்லடை முற்றுஞ்சல்லி நாறிபோல் புடைக்கலானேன்
மெல்லி வைசயப் போருதே தான் (௬)
பருதம் தவிப்பொழுப் பரிதபிக்க லோகவே
விநா(மு) மெய்யேலாகவே (௭)

சந்திரமதி வசனம்.

அம்மனி தாங்கள் புகன்றதுபோல் செய்துவிட்டேன்.

காலகண்டி. வசனம்.

சரி உனக்கு கொட்டைபோதுகூழ் சாதிக்கிறேன் வாடி அந்த உடம்பாலதுக்குங் கொடு.

(சந்திரமதி வசனம்.) நல்லதம்மா

காலகண்டன் வசனம்.

அடே பேச்சான் மாடுகன்றுகளை மெய்த்துக்கொண்டுவா; ஜல்தி யாகப்போ.

(தே-வ-ம்.) மகாபாக்கியம் சுவாமி.

19. சீன். அடவி.

தேவதாசன் தரு.

இராகம்-பார்வதி-தாளம்-ஆதி.

ஸ்ரீயாமேசி காமனையான் என்ற வர்ணமெட்டு.

டேயோ டேயோ டே டில்லீசரி
டே கொண்டனரி (டே)

மாடுகன்று மேய்க்கலானேனே மகாதேவனே (மா)

காடும் மேடும் தாண்டிப் போகுதே
காயில் கல்முள்தைத்து நோகுதே
ஓடுதேகன்றுகளதோ ஓ ஓ என் செய்குவேன்
ஓட்டிமடக்கிப் போவோமினியே கோபமாச்சதே (மா)

20. சீன் வேதியர் வீடு.

தேவதாசன் வசனம்.

சுவாமி மாடு கன்றுகளையும் மேய்த்து கட்டிவிட்டேன்.

காலகண்டன் வசனம்.

நல்லது இந்த அழுக்கடைந்த என் வேட்டிகளை நன்றாய்த்தோய்த்துக்கொண்டு வாடா பயலே.

தேவதாசன் வசனம்.

மகாபாக்கியம் சுவாமி.

21. சீன் தோட்டம்.

தரு.

இராகம்-பார்வதி-தாளம்-ஆதி.

பாருமையா இதுவே நற்காலமே என்ற வர்ணமெட்டு.

ஆராமுதே வேட்டியைத் தப்பலானேன்
நீரதில் நின்றுமே சோகத்தி யிதோ
தூரமாய் நின்று தோய்க்கிறேன் ஓ ஈசா காத்தருள்வாய் (ஆ)

ஒன்றாய்ப்பிடித்துநான் ஓங்கியேபாறைமேல்
நன்றாய்த் தோய்க்கலானேன் நாதனே காத்தருள்வாய் (ஆ)

கையுஞ்சோருதே கால்களும் நோகுதே
துயோ ரினைப்பாகுதே அனுதியே காத்தருள்வாய். (ஆ)

வசனம்.

இந்த வஸ்திரங்களை வேதியரிடம் தருவோம்.

22. சீன் வேதியர் வீடு.

தேவதாசன் வசனம்.

சுவாமி வேட்டிகளைத் தோய்த்து உலரப்போட்டேன்.

காலகண்டன் வசனம்.

அடா பயலே நோக்குக்காய் ரொம்பவும் நோகிறது கொஞ்சம் பிடியடா பார்ப்போம்.

தேவதாசன் வசனம்.

நல்லது சுவாமி.

தரு.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-தாளம்-சாப்பு

பயோ ரவ்வா என்ற வர்ணமெட்டு.

காத்திருக்கிறேன் கைகளாலே
போற்றுகின்றேன் வாக்குமே மெய்மேலே
மோசி குன்றவே மெய்தவறவே ஐ ஐ விதியே
ஐயர் காலக்கோ அழுத்திப்பிடிக்கிறேன்
தெய்வமே யாரும் செய்வினை யினிபோதாள்
தேவ தேவா நீதான் கெதியே ஐ ஐ விதியே

அசலாத்து மைந்தர் வசனம்.

ஐயரே நாங்கள் சமித்து முதலானது கொண்டுவர காட்டிற்கு போகிறோம் நீர் வருகிலையோ.

காலகண்டன் வசனம்.

அடா இருங்களடா; அடே மீச்சான் நீ இவர்களுடன் சென்று இவர்களைப் போல் தர்ப்பை சமித்து முதலானதுகள் கொண்டுவருவாய்.

தேவதாசன் வசனம்.

ஆகட்டும் சுவாமி—தாயே என்னை காட்டிற்குப்போய் தர்ப்பை முதலானதுகள் தரச்சொன்னார் செல்கின்றேன் அம்மணி.

சந்திரமதி வசனம்.

பாலகா! ஐயருடன் செல்வோம் வா; சுவாமி வந்தனம் இன்னும் பாலகனாமிருந்த என்மகன் யானை, புலி, சிங்கம் வாழுங்காட்டிற் கெப்படி போவான் மன்னிக்கவேண்டும்.

காலகண்டன் வசனம்.

அடி சந்தி என்னசொன்னாய் என்னசொன்னாய் எனக்கில்லாத பணத்தைக் கொடுத்து உங்களை வாங்கினேனே மனமில்லாவிட்டால் பணத்தைக்கொடடி ஐ ஐ அப்படியா சமாச்சாரம்.

சந்திரமதி வசனம்.

சுவாமி கோபியாதீர் நான் சென்று தர்ப்பை முதலானதுகளைக் கொய்துகொண்டு வருகின்றேன் விடைதாருமே.

காலகண்டன் வசனம்.

அடி போடிபோ! இன்று உனக்கு வேலையிருக்கிறது நீ போகப்படாது என்னடி கதைபடிக்கிறுயே அடாய் மீச்சான் போடா சீக்கிரம்.

32. சீன் ரோட்டு.

சந்திரமதி வசனம்.

அடா கண்மணி பயங்கரமான காட்டிற்கு எப்படித்தான் போவாயோ என்மனங் கொதிக்கின்றதே.

தேவதாசன் வசனம்.

தாயே அடிமைகொண்டவர் ஏதுவேலை கூறினும் செய்யதான் வேண்டும் தாங்கள் ஒன்றும் வார்த்தையாடாமல் விடைதந்தனுப்பும்.

சந்திரமதிக்கும் தேவதாசனுக்கும் தர்க்கம் தரு.

கானகத்தில் நாமலைந்து என்ற வர்ணமெட்டு.

சந். எப்படிநானனுப்புவேண்டா என்னருமைதேவதாசா
தே. ஐயராக்ஞைமீறப்போமோ அடவிக்கேகவிடைதாருமே
சந். கெட்டசகுனமாகுதடா கேவலமாமேயிதாலே
தே. அட்டியேதும்செய்திடாமல் அனுப்புவீர்நான்சென்றுவாரேன்
சந். பாம்பும்பூனைகுறுக்காகுதே பார்ப்பானெதிர்வாரான்நீதே
தே. தேம்பியழாதீர்விதிபோலாகும் சென்றுவாரேன்விடைதருவீர்.

சந்திரமதி வசனம்.

பாலகா! ஜாக்கிரதையாகப்போ வழியில் எங்கும்நில்லாதே இவர்கள் வார்த்தையைமீறிச் செல்லாதே தந்தையின் பாதங்களை த்யானித்துக்கொண்டே போ.

தேவதாசன் வசனம்.

நல்லது அம்மணி.

சந்திரமதி வசனம்.

அப்பா மைந்தரே என் பாலகனை தேவதாசனைப் பத்திரமாக அழைத்துக்கொண்டுபோய் பிறகு என்னிடம் சேர்த்துவிடுவீரென நம்பியிருக்கிறேன்.

ஆரணாத்துபின்னேகள் வசனம்.

நல்லதம்மா நீ அத்துக்குப்போ.

23. சின் ஆரண்யம்.

அசலாத்துபின்னேகள் வசனம்.

அடாய் சீனு, குப்பா, சேஷா, அப்பா, நாம எல்லாருமிங்கள் அம்மை வச்சு கொண்டு ஆத்துக்குப்போகலாம்.

தேவதாசன் வசனம்.

தோழமாரே நான் தர்ப்பைகொய்யமறந்தேன் அதோ புற்றின் மேல் பசுமைபொருந்திய தர்ப்பையைக் கொய்துவருகிறேன். சற்று இவ்விடமே நில்லுங்கள்.

அசலாத்துபின்னேகள் வசனம்.

பேர்துபோகிறதே நாங்கள் தருகிறோமடா.

தேவதாசன் வசனம்.

நீங்கள் அதிக ஸ்ரமத்தோடு கூடி யதுக்கதை கர்ம்பெற ஞாய ந்தானு? வேண்டாம் இதோ நிமையில் அறுத்துவருகிறேன்.

அசலாத்துபின்னேகள் வசனம்.

அனுல் போய்வா ஜாக்கிரதையாகப்போ.

விஸ்வாமித்திரா வசனம்.

இந்தசமயம் சாக்ஷாத் ஆறுமுகத்தை வேண்டி பாம்புருவாகி பாலனைக் கடித்துவிடச்செய்வோம பிறகு நம் எண்ணம்போல் நிறை வேறும் அதுவே சரி.

தேவதாசன் தரு.

இராகம்-வசந்தா-தாளம்-ஆதி.

ஏனோனன்மேல் பரிசுமந்து பின் என்ற பரமேட்டி.

அம்மா தர்ப்பை அறுக்கப்போகிறேன்
இம்புவன் பதறாதே
அதோ தோன்றும் புற்றுமே லடைந்திட (அ)

நம்பினேன் தந்தையோ டிருந்து அழலுற்று
நாடியேபோரே னுடன்சேர

உம்பரனேபத மோதியே போரேன்
உற்ற துணை யிருப்பாயே
செம்மலே யாதரி
செல்வறும் துணிந்துமே புற்றுமேல் தாவியே (அ)

வசனம்.

தாய் தந்தையரே வந்தனம் ஆ! காசிவாசா நீயே துணை—இனி புற்றின்மேல்சென்று தர்ப்பைகொய்வோம்.

சோபி.

இராகம்-பார்வதி-தாளம்-ஆதி.

தேவாகாந்தருள் புரியேனைத் (தே)
ஆவலாய்ப்புற்றுமே லன்புடனேறினேன் (தே)

ஜீவாகருணாகரா இம்மயந்திருவே
கோவேயிதோ தர்ப்பை கொய்கிறேனுருவே
பூவேகலங்குவம் பாரினன்மருவே
நாவுங்குளறுடல் நடுங்குதேகுருவே

ஞானமே கிட்டா மோனமே பரா
தீனமே யானேன் வூனமே என்

சிந்தைகலங்குதையோ எந்தன் துயரைத்தீரும்
வந்தேனுமைநம்பியே நொந்தேன்கடைக்கண்பாரும்
இந்தபுற்றிலிரைச்சல் விந்தையாகுதே காரும்
மைந்தனெனக்கிங்கில்லே தந்தைதாயுமேயாரும்

பாருதே ஏதோ சீறுதே உடல்
சோருதே கனப் பேறுதே பரந்
சோதியே பதம் ஓதியே நின்றேன்
ஆதியே எந்தன் நீதியே காரும்

அரனே கங்கா தரனே மனே
ஸ்ரீ அரனே கிரி புரனே ஓம்
பரம சிவமே சிவியன் தவமே

பன்னக பூஷனே பாலன்ப்ரகயசதா
புராம்பிதோ சீறுதே பதறுதே வேதா
தன்பாதாரவிந்த சரமி விருேதா
தற்பராபணிக்கிட்டேன் தாளடிநாதா (தே)

வசனம்.

இதென்ன இன்றைச் சத்தம், கேட்கின்றதே! அம்மா அடியம்மா பயமாகுதே! ஆ காசிநாதா! ஐயோ ஐயையோ?

தேவதாசன் தரு.

தில்லைஸ்தானமே வைகைமேல் என்ற வர்ணமெட்டு.

ஐயோ அரவமுங் கடித்ததே ஆ ஆ
அன்னையே யானென்ன செய்வேன் (ஐ)

கையுங்கால்சோருதே கண்கருமிருளுதே
மெய்யும்வேர்க்குதப்பற்கள் கிட்டிநாவரளுதே
தெய்வமேமூச்சடங்கி நிலாகுதே ஆ ஆ
செய்யும்வகையறியேன் தேவாநீயேதான் துணை

சிவமே காத்தருள்
பயமே தீர்த்தருள்
தவமே சேர்த்தருள் (ஐ)

அசலாத்துப்பிள்ளைகள் வசனம்.

அடாய் என்னடா சென்றவன் கூச்சலிடுகிறானே ஓடிவாருங்கள் சென்றுபார்ப்போம்—ஆ! ஆ! அப்பா தேவதாசா.

தேவதாசன் வசனம்.

அப்பா தோழமாரே எனதுகையில் பாம்புகடித்து விஷமேறுதே! என்செய்வேன்.

அசலாத்துப்பிள்ளைகள் வசனம்.

என்னசெய்வது இதற்கு மூலிகையும் தெரியவராதே.

தேவதாசன் தரு.

இராகம்-பார்வதி-தாளம்-ஆதி.

நிதானித்தே கோபனும்பாரீர் என்ற வர்ணமெட்டு.

அம்மா அம்மா அரவங்கடித்ததே அருகிலேநீவருவாயம்மா
பால்குடித்தாவும் இதோ பல்லுங்கிட்டுதே அம்மா அம்மா
கையுங்காலுந்தளர்ந்திடுதே கண்கள்சோருதே அம்மா அம்மா
விஷமேறுதே தலைசுற்றுதே வீணாய்போனேன் அம்மா அம்மா

அசலாத்துப்பிள்ளைகள் வசனம்.

அப்பா தேவதாசா! நாங்கள் வேண்டாமென்று தடுத்தும் மீறிச்சென்று இவ்வித கெதிக்காளானாயே உன் தாய்க்கு என்னசொல்வது ஐயோ! உனக்குதானா இவ்விதம் வரவேண்டும் எங்களைக்கடிக்கக்கூடாதா? தேவா நீ பக்கத்திலிருந்து பாலகனுக்கு யாதொரு துன்பமும் நேராவண்ணம் பாதுகாக்கலாகாதா? காசிவாசா! ஐயோ கண் திறந்து மூடுகின்றானே.

தேவதாசன் தரு.

இராகம்-பைரவி-தாளம்-சாப்பு.

ஏனோ வீணாய்எடுத்தேன்ஜென்மம் என்ற வர்ணமெட்டு.

அம்மம்மா பாம்பு கடித்ததேகையில்
ஆ ஆ என்செய்குவேன் (அ)

சம்போகெங்காதரா சஞ்சலந்தீர்ப்பாயே
செம்மலே மாரடைக்குதே தீராய் நோயே
ஓ ஓ எந்தனைப்பெற்ற (அ)

பால்குடித்தாவும் பல்லுங்கிட்டிப்போகுதே
கால்கைகளும் கண்கள்சோர்ந்துமேகளைப்பாகுதே
ஆ ஆ எந்தனைப்பெற்ற (அ)

நாராயணசாமி நாயகாவினைதீரும்
பாராய்முகம் பாவியானேன் பாலன்நீர்காரும்
ஆ ஆ எந்தனைப்பெற்ற (அ)

வசனம்.

ஆ! ஜெகதீசா! என் தாயங்கும், நானிங்கும் வருந்தவிட்டாயே என் தாய்வயற்றில் தோன்றினேனே! இந்த தர்மந்தானோ! நீதியா! என்னைப் பிறப்பிக்கவேண்டும் இப்படி செய்துகொண்டிருந்தால் உன்னை யாவர் மதிப்பார்கள் ஆ! காசிவாசா! இதோ அபயம் அபயம் காரும் ஜெகதீசா! (படுத்துவிடல்.)

அசலாத்துப்பிள்ளைகள் வசனம்.

நேயரே! என்னடா மூச்சடங்கிப்போச்சே! நன்றாய்த்தொட்டுப் பார்—அப்பா மடித்தனையா! ஐயோ! நாம் என்னசெய்வது ஐயோ பாலகன், நல்லபிள்ளை இவனை அவுட்டோ இந்த தலைமுகனால் மறைப்போம் சீக்கிரமாக வாருங்கள் நேரமாகின்றது.

21. சின் வேதியர் வீடு.

சந்திரமதி தரு.

இராகம்-பார்வதி-தாளம்-ஆதி.

அனே சத்யபார்வதி தருபர்ஸ் என்ற வர்ணமெட்டு.

மகன் இன்னம் வரவில்லையே
முன்னமே சென்மணி சென்றுனே எங்கேயிருகிறேன் (இ)

அன்னமே மன் மகேட்கும் கோயாச்சே அந்தியமாச்சே
என் கண்கள் துடிக்குதையோ ஏழேனக்குள்மேல் மூச்சே
துன்பமே கண்டதாரோ தோணுதெல்லாம்தோணுதே
சின்னஞ்சிறுவனுக்குமீதே பில்லாக்குதிகாரதே
மன்னவர்க்குகந்த மகனேவருவாய் சீக்ரமாய் கண்முன்னே ()

அசலாத்துப்பிள்ளைகள் வசனம்.

அடா சேஷா நீசொல்லடா, அடா சுப்பா நீசொல்லடா, அடா சீனு நீ சொல்லடா எனக்குசொல்ல நாவெழவில்லையடா.

சீனன் வசனம்.

அடா நீ தைரியமாயிருக்கப்பட்டவனாயிருந்தும் இப்படிசொன்னால் எங்களுக்கெப்படியிருக்கும் அதோ பார் அந்த அம்மாளும் வாயிற்படியில்நின்றவாறே யிருக்கிறாள் ஐயையோபாவம் நீயேசொல்லிவிட்டு ஓடிவந்துவிடு.

சந்திரமதி வசனம்.

அப்பா என் மகனெங்கே! என் பாலரே முழிக்கின்றீர்களே ஏதேனும் தீங்குநேரிட்டதா? சொல்லீர்? சீக்கிரமாகச்சொல்லுங்களேன் என்னப்பா ஒருவர்முகம் ஒருவர் நோக்குகிறீர்களே.

அசலாத்துப்பிள்ளைகள் வசனம்.

அடாசொல்லிவிடடா மறைத்தோமானால் கட்டமேல்படுவோம்—அம்மா உன்மகன் பாம்புகடித்திறந்துவிட்டான்.

சந்திரமதி தரு.

இராகம்-பார்வதி-தாளம்-சாப்பு.

பாதகாயிவ்வெண்ணம் பேசுறேடா என்ற வர்ணமெட்டு.

ஐயையோ என் மகனே மாண்டாயா பாம்பு
மெய்சோரக்கடித்ததா என்னை வேண்டாயா

உனைவிட்டுத்தியங்கிட வரனோனே எனைத்
தனித்தழவைத்தாயே மோனே
பெற்றும்மலடியானேன் ஓ தெய்வமே நீ
முற்றும் சோகிக்கவிட்டாய் ஓ தெய்வமே
தரையிலிருந்தியுன்னைப் பெற்றேனே மனங்
கரையவிட்டாயே அடடா பூமானே

வசனம்.

அப்பா! என்மகன் மடிந்தவிடத்தை அடையாளமாகப் புகல்வீராகில் நான் செல்கிறேன்.

அசலாத்துப்பிள்ளைகள் வசனம்.

அம்மா இந்த நேர்வழியாகவேபோய் அப்படி திரும்பினால் காடு தோன்றும் அங்கிருந்து புற்றிருக்கும்வழியில் தழைகளை அடையாளமாகப் போட்டிருக்கின்றோம் அங்கு ஆலமரத்தடியில் மைந்தனை யிருத்தித் தழைகளை மூடிவைத்தோம் அந்தமரத்திற்கெதிர்தான் புற்றுயிருக்கின்றது சீக்கிரமாகப்போ இனி தாமதம்செய்யாதே.

சந்திரமதி வசனம்.

நல்லதப்பா! இனி நாம் ஐயரிடம் விடைபெற்றுச்செல்வோம் அந்த ஐயர் விடைதரப்போகிறாரா! விடைகொடார் பார்ப்போம் பக்குவமாகக்கேட்டுச் செல்வோம் பாலன் மடிந்தானென்றால் விடைதரமாட்டாரா!

சந்திரமதி தரு.

இராகம்-பார்வதி-தாளம்-ஆதி.

மான்குதரியான் என்ற வர்ணமெட்டு.

வந்தனம் சுவாமி வந்தனம் சுவாமி
மைந்தன்மாண்டா னென்றுபாலர்
வந்துசொன்னார் சென்றுவாரேன் (வந்)

பாலன்தர்ப்பை கொய்யும்போது
பாம்புகடித்ததால் ஐயா
செல்ன்ஆவி பிறந்தானென்று
சிறுவர்கூறினரே மெய்யா
சென்றுவாரேன் சீக்ரம்விடைதாரும்

என்னைக் கேட்டேன்   என்றுநாமம்பாரும்
ஒன்னுக்கொன்றேன்   உத்தமரேகாரும்
இன்னுமேபோரேன்   எனக்குத்தாரத்தாரும்
எதிபுதேவமிரும்   கொடுக்குதே குடமும்   (வ)

காலகண்டன் தரு.

இராகம்-பாரவி-தாளம்-ஆதி.

ஜிட்டுபிட்டு கைவிடுறாம் என்ற வர்ணமெட்டு.

ஐயையோ பணம்போச்சே   அலியாயமாய்
அடி   பாவியே
கொடும்பாவியே
கெட்டேனே   கெட்டேனே அடி.   (ஐ)

சந்திரமதி வசனம்.

சுவாமி! விதிப்பயனால் மடிந்துவிட்டதற் கென்னசெய்வது நா னப்படிசெய்வேனு பிள்ளை போச்சுதென்றால் இவ்விதம் புகலலாகுமா சுவாமி.

காலகண்டன் வசனம்.

அடி போடியே இந்தபிள்ளைபோனால் இன்னொருபிள்ளைவருகின்றது, துட்டொருமா ஐயையோ ஐயையோ பணம்போச்சே பணமாச்சே சரி நீ எங்கும் போகக்கூடாது நீயும்போய் மடிந்துவிட்டால், அல்லது அப்படியே ஓட்டம்பிடித்தால் என்செய்வேன் நீ போகவே கூடாது, இறந்தவனைப்போய்ப் பார்க்காவிட்டிலென்ன நீபோய் எழுப் பிவிடுவையோ அடி போடி தெரியும், உன் வேலைகளைப்பார் போ யில்லாதே.

காலகண்டனுக்கும் சந்திரமதிக்கும் தர்க்கம்.

தரு.

இராகம்-பார்வதி-தாளம்-ஆதி.

தாரே தாரேறை-சவியாரி என்ற வர்ணமெட்டு.

சந். மாண்டபாலனைக் தகித்து   வாரேனையனே
வேண்டினேன் போகவிடை   தாருமெய்யனே

கால. ஐயையோநான்சேர்த்தனைத்து   பணமெல்லாம்போச்சே
மையலுடன் உன்னைவிட்டுத்   தியங்கிட லாச்சே

சந். [illegible]வேண்டாம்மகனைப்பெற்று தவித்துவாரேனே
பாம்பட்டிறந்து சிக்கவிடை   தாருஞ்சுவாமியே

கால. எப்படிவிடைதந்திடுவேன்   சொல்லுநீயிது
தப்பிவிடுவோர் தனுயு   [illegible]

காலகண்டி வசனம்.

ஐயரே! நீர் சந்திவைத்தாலே வாங்கினீர், பிள்ளையை வருவிக்கக்கொண்டுவந்திலலை! அதற்காகவே எமன்கொண்டுபோனான் இனி ஒன்றும் பேசியாதீர் சீக்கிரமாய் அனுப்பும் வந்துவிடுவாள்.

காலகண்டன் வசனம்.

அப்படியா! ஐயோ வயிறெரியுதே! வயிறெரியுதே!

சந்திரமதி வசனம்.

சுவாமி நீர் அனுப்பாவிடில் என் பிராணனை உமது பாதத்தருகில் பிராணனைப் போக்கிக்கொள்கிறேன்.

காலகண்டன் வசனம்.

ஐயையோ வேண்டாம் வேண்டாம் நீபோய் சீக்கிரமாகவே வந்துவிடு, இந்த பழிபாவம் எனக்கேன்- போ! போ! அப்படியே போய்விடாதே.

சந்திரமதி வசனம்.

இல்லை சுவாமி, வந்தனம் சென்றுவருகின்றேன்.

20. சின் ஆரண்ணியம்.

சந்திரமதி தரு.

நிக்கில்லாப்பாவியானேன்   அடபாலா உனை
சுகித்துப்பெற்றுநிதத்தே   அடபாலா
அம்மா அம்மாவென்றவாய்   போச்சோ அடா
இம்மானிலத்திலுயிர்   விட்டாய்சேரா
சிந்தை தாயையுமின்று   மறந்தாயா அடா
இந்தவுலகிலென்னை   பிரிந்தாயா
நீசில்லாக்கினாதனேன்   அடபாலா இந்த
பாரில்லா அனாதனேன்   அடபாலா

இலையில்லாச்செடியாமேனை — அடடாவோ இந்த
குலையிலடக்கியின்றேன் — அடடாவோ

வசனம்.

ஆ! சிவசிவ! அதிக இருளாகவிருக்கின்றதே காட்டுவழியும் புலப்படவில்லையே! ஆ ஆ இதோ கல்பாதை தோன்றுகின்றது செல்வோம்—அடடா கண்மணி.

தரு.

இராகம்-பார்வி-தாளம்-சாப்பு.

அயாங்கசோஜி நாதுமெரி என்ற வர்ணமெட்டு.

ஆ ஆ மகனையுன்னைத்தேடி — அலைந்தலைவேனே
அதோ ஒருபுறந்தங்காளுதே — ஆலமரமதோ
கன்னிருளில்நரிகள்கூவ — நான்தேடிவாரேன்
காலில்கல்முள்தைக்குதடா — கண்ணேதேடிவாரேன்
வழியொன்றுந்தோனவில்லையே — வருத்தமென்செய்வேன்
பத்தர்களெங்கிவர்கும்நானெக்குப் — பாதையைக்காட்டும்
பாலனிறந்துவிட்டதை — நானறியேன்
ஆலமரமிதோபுறந்து — மதோதோன்றுதே ஆ ஆ

வசனம்.

அடா கண்மணி எங்கிருக்கின்றனை அடா ரத்தினமே, சித்திரமே, கற்பகமே, அசலாத்துமைந்தர் கொன்னைவிட்டதைக் கண்டோம் [illegible] பாலனிருந்தால் இருக்கவேண்டும் தேடிப்பார்ப்போம் ஆ கண்மணி.

தரு-பார்வி-தாளம்-ஆதி.

ஐபரி யாஜு [illegible]-என்றவர்ணமெட்டு.

ஐயையோ என்மகனே — அடிவயிற்றில்நீவிட்டாயா
அய்யகத்தில்வந்துன்னை — வருத்தவிட்டுபோனாயோடா
கண்மணியேமுத்திரடா — கற்பகமேசித்திரமேயோ
மண்மேல்பிக்கலாச்சோ — மகனேபறந்தலைவிடுத்து
அந்தரப்பட்டுநின்றுபோது — ஆதரவற்றநினைந்தினையோ
எந்தனுக்குவாய்திறந்து — இயம்படாமயுந்ததிதம்

வசனம்.

கண்மணி சாக்சிரமாக வரவில்லையென்று கோபமோ ஐயகால் சோமரச்சுதா, அடா கண்மணியே, மின்மினியே.

தரு-பார்வி-தாளம்-ஆதி.

கத்தோர ஏமோசி முனைல்மாறே-என்றவர்ணமெட்டு.

வாயைத்திறந்து — வார்த்தைசொல்லடா
தாயும்இதோ — வந்தேனடா
காய்கனிகள் — கூவுதடா
நானெனை — செய்குவேன்
போய்ப்புகும் — சக்தரே (வா)
அவ்வினைன்மேற் — கோபமாகுமோபாலா
உன்தந்தைக்கோட்டாலென் — சொல்வேன்சிலா
என்வயிறும்பற்றியதே — மகனே
நான்-முன்வந்தேனி — குசிபோலசெந்தாமுடனே
எனக்குக்கொள்ளியிட — உன்னைப்பெற்றேனே
உனக்குநாய்கொள்ளியீட — லானேன்சிடானே
எனகனியாதர — வாரோகண்ணே
கட்டிக்கனியே — நீயின்நிரையானாய்மகனே

வசனம்.

ஐயோ என்மகனை தனியாய் எப்படி எடுத்துச்செல்வேன் மயானம்எவ்விடமிருக்கின்றதோ தெரியவில்லையே ஆ! சிவசிவ இவ்விதமும் செய்வலாமோ! இப்படிசெய்ததில் உமக்குயாது பிரயோஜனம் இப்படியுமும் மதேதான்! உதயமாகுமுன் ஐவர்பால் செல்லவேண்டும்! இனிமகனைஎடுத்து மயான மெங்கிருக்கின்றதோ தேடிச்செல்வோம்.

சந்திரமதி தரு.

இராகம்-பார்வி-தாளம்-ஆதி.

ஆலேயா ஆலேயா ரங்கேல என்ற வர்ணமெட்டு.

போரேன் போரேனடா மகனே
போரேனடா மயானம்
போரேனடா இதோநான்
உனைத் தாங்கியே (போ)

நீசென்றாய்மிதாய்க்கு
நிதுவாயனம் மாதுவிக்க
நேதிராஜன்றும் தேடினான் (போ)
காய்கனிகளுக்குபோய்
காலும்பசியமையாக
பேய்போலவே இருளில் போய்போக (போ)
கொதிக்குதே குடிமிதோ
குடலுருகிறதடா
விதியையென்னி காலிதோ (போ)
ஒண்டிமகமயார்ந்தேன்
உற்றதுணையாருங்காணேன்,
புண்ணும் மனம் சக்குளிக்குதா (போ)
புடிக்கலிதோ வேருதே
புழுதுங் கலக்குதடா
கூடலைக்கு வந்தேனடா
பாலா வந்தேனடா பாலா (போ)

வசனம்.

ஆ! காசிநாதா! என் மகனைத் தாங்கிவந்து இந்த மயானத்தில் மணலின்மீது வைத்தேன் நான் இப்படி வருந்துவதுமா உனக்கு நீதி தானு! இனிமேல் இவ்விடம் சிறிது அங்குமிங்குமிருக்கும் படினையாட்டை கொண்டுகளைத் தேடிக் கொண்டுசேர்த்து சிதை நீட்டுவோம்.

சந்திரமதி தரு.

இராகம்-முகாரி-தாளம்-சாப்பு.

அருமைக்கண்மணியாளே பாலகா என்ற வர்ணமெட்டு.

காசி நாதா இதுமுறையோ - தெய்வமே (க)
பாசமாய் தவத்திலிருந்த என்
பாலனை நீயே கொன்றாய்
பகைமுடிக்கு நீதியோ (உ)

முட்டை பொறிக்கலானேன் ஈஸ்வரா - இந்த
முன்னாளில் நீ கொன்னசெய்தேனோ
முனையாதலுக்காக இது முறையோ

மூர்த்தியே தர்மநாதனே (ங)

கட்டைதேடவே விட்டாய் சங்கரா - இந்த (ச)
அரவிலிருந்த கண்மணி மாண்டானே
கடினசித்தமுகக்காருமோ
கௌரிமணாளா இது நீதியோ (ரு)

சர்வேஸ்வரா தவிக்கிறேன் - இந்த (சு)
சுந்தரகா ஒண்டியாயிருக்கிறேன்
சுகமொழித்தாயே அழித்தாயே
குலபாலனையே நலமில்லையே (எ)

வசனம்.

ஜெகதீசா! நீ தந்த பாலனை நீயே மவர்ந்தனையே! இதோ உமக்கு நா! நல்லது இன்னுமென்னதான் செய்யப்போகின்றானை! செய்வதெல்லாம் செய் பார்ப்போம்—நாமவரைக் கிலேசித்தல் கூடாது, நம்பாலனை இந்த காஷ்டமீது படுக்கவைப்போம்! ஆ! தேவதாசா! இதில் படுப்பாயடா கண்மணி! அப்பா மகனே ஒப்பிலா மணியே! என்கனி ரசமே! என்னை மறந்தாயா.

தொடர்பு தரு.

ஓடிவருவீர் பிராண நாயகா-இங்கு (ஓ)
ஒரியாயிருக்கு யாருந்துணையில்லாமல்
ஒட்டியழுகின்றேன் தனியாகவே
உத்தமதுரையே வாருமேயென்று (ஓ)

வசனம்.

ஓ! நாயகா! உமது பாலனைப்பார்க்கவாகிலும் வாருமே, நானுமக்கு பத்தினியானது மெய்யாகில் வரவேண்டும்.

கவி.

சேய்நோய்க்காஷ்டத்தில்படி செங்கல்லைத்தேன் வயதெறிந்திட
வாய்க்கரிசிக்காயிந்த மணலது சேர்க்கிறேனே.

சந்திரமதி தரு.

இராகம்-பார்வதி-தாளம்-ஆதி.

ஆதிதேசமன்மேலுமன்றவர்ணமெட்டு.

உத்தமாகான் கொள்ளியைக்கப்போரேன் மன்னவா
ஓடிவருவீரே நாடிவருவீரே
சத்தியந்தவறுதோரே பத்னிமுன்வாரீர்
சாமியே சாமியே
வைத்திட்டேன்கொள்ளியை வந்தருள்குமாய்
வாருமே வாருமே
பத்திஎரியுதே பத்தாவேபாரும்
பெற்றவுடல் எரியுதையோஇதனைப்போகவே (௨௭)

வசனம்.

ஆ! பிராணநாயகா நானிட்ட கொள்ளியானது இதோ எரியுது ஓடிவாரும் ஓடிவாரும் துரையே.

அரிச்சந்திரன் தரு.

சம்பம்பியாரென்ற வர்ணமெட்டு.

ஆ! ஆ! அதோ அதோ அனலதுஎரியுதே
அமைச்சனேற்றதைப்பார்பார் பார்
இந்தநல்லிருட்டில் செந்தணல்வீசுதேனே
விந்தையாயெரிப்பவர் தானே
வந்தவரை இன்றென்றறிந்துநான்வருகிறேன்
மந்திரி இங்கிருப்பாய் (௩)

சத்யகீர்த்தி வசனம்.

ஆம் ஆம் சென்று பார்த்து வாரும்பிரபு.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அடடா! இதனென்ன! பேயா! பூதமா! பிடாரியா! பிணந்தின்னவந்தபிசாசமா! என்ன ஆச்சரியம். அருகிற்சென்றுபார்ப்போம்.

அரிச்சந்திரன்-தரு.

இ-ம்-பார்வி-தாளம்-ஆதி.

ஜாரபரு கைலாபரு என்றவர்ணமெட்டு.

இருடி ஆடி அரும்பிணஞ்சுடுவது
அசடியுன்பேரைச் சொல் சொல் சொல்
பேரிடிமழையில் வந்தாயல்லவா

பிணத்தையெடுத்து! செல் செல் செல்

சந்திரமதி தரு.

வீரவாகுவேகான் சோரனல்ல
கூவுயிர்கட்கெம் பிரனே நல்ல

அரிச்சந்திரன் தரு.

சீ! நாராய் துண்டெங்காண்டனே
கள்ளியைப்போல பிள்ளையைச்சுடுகிற
கபடியே சீ சீ நில் நில் நில்
கொள்ளிவாய்ப்பேபோ னமதையீயும் (௪)
கொடுப்பாயாளன்ன சொல் சொல் சொல்

சந்திரமதி தரு.

கள்ளிநானல்ல நற் கபடிநானல்ல
பிள்ளையும்பாம்பால் மாண்டபிணந்தான் பொய்யல்ல

அரிச்சந்திரன் தரு.

சீ! கள்ளியுனைத்தேன் எடுத்துச் செல

சந்திரமதி தரு.

குதர்வந்தே தோயாலம்பா என்ற வர்ணமெட்டு.

ஐயையோபாலா அங்சமும்போக

வைகுந்தனகோசா காவிக்கிருக
வையத்திலெருந் வீழ்ந்தாயிவன்செய்வேன்.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அடி திருடி! என்னுடைய உத்திரவுபடிகாவற்காவலிருக்க எனக்குச்சேரவேண்டிய வாய்க்கரிசி, முழத்துண்டு, காற்பணமுங்கொடாமல், திருட்டுத்தனமாய் பிணத்தைதகிக்கின்றாயல்லவா என்னதைரியமடி. உனக்கு.

சந்திரமதி வசனம்.

ஐயா அப்படியாயினுங்கூட ஆக்யாபிக்கவேண்டும்.

அரிச்சந்திரன் தரு.

காகிலை என்றவர்னமெட்டு.
இ-ம-பார்வி-தாளம்-ஆதி.

ஏ! பேசாதே பேசாதே பேசாதே பேசாதே
பிணத்தை எடுத்து போடி. (ஏ)
கடலியாரும் கவாமிசொன்னபடி.
கட்டைமையவர்க்க கலிக்கிருக்காஅடி.
இடுக்கிடுகிறீர் நீயிட்டாயேஅடி.
நட நட நட நட சீக்கிரமாக
அடிப்பேனிக்கோலாலே மனமும்நோக (ஏ)

சந்திரமதி கதல்.

அசுமுருகிகொதிக்குதே அடிவயற்பற்றுதடி-அருக்கிளியே
ஐயையோ மகனே மகனே

அரிச்சந்திரன் தரு.

மகனே மகனே என்றுநீயேனோ தாவியே
பகவானே நினைந்தாலும் கட்வெட்டேன் நீயே
தகிக்க இந்த கோலால்
அடிப்பேன்-அடிப்போய்நடப்பாய்

சந்திரமதி கதல்.

நடுவை நோக்குறனே என்டானப்பாவி கயங்குறேனே
தப்பாத கற்பைக்காரும்

அரிச்சந்திரன் தரு.

பதிசேபதிவிரதைப்போல பசப்பாதேபோடி
எடுத்துப்போ மரியாதையுடன் சீ சீ நீர் மூடி
கட்கட்டீ சீ சீ

பேசாதே விசாதே ஏசாதே சதிகாரியே

சந்திரமதி கதல்.

எட்டாப்பொருளே என்னைநிக்திக்கிறுனே பலவாய்
இப்பாவி வெட்டியாதும்

அரிச்சந்திரன் தரு.

வெட்டியானென் றுஎந்தனை மட்டிகேட்டாதே
கொட்டியளிக்காதேவிநாய்க் கையைக்காட்டாதே
வாதிடு என்முன் னின்று
பதறாதே கதறாதே சிதறாதே படுகேடியே

சந்திரவதி-தரு

தொடர்பு.—

கதனேயிந்த தோட்டி சீறியே
உதைத்திட்டானே உளம் மாறியே
பதைக்குதே குடல் பாலாஎன்செய்வேன் (ஏ)
மைந்தனே அரிச்சந்திர னீன்றிட்ட
சுந்தரவீனாய் அயாருய் கெட்ட
இந்தப்பாவியால் இங்காறியென்செய்வேன் (ஏ)

அரிச்சந்திரன்-வசனம்.

ஆ! ஆ! சந்திரவதி! இவன் நம்பாலனு

சந்திரவதி வசனம்.

ஆம் ஐயா! தனியாக இவர்யாரோ தெரியவில்லையே கவனிப்போம்,

அரிச்சந்திரன் தரு.

ஆருமற்றபாவியானேனே என்றவர்னமெட்டு.
இ-ம-பார்வி-தாளம்-ஆதி.

ஐயையோ என்பாலா மாண்டாயோ
அடா என்மகனே

அவனிமையிலிருக்கவேண்டாயா.

சந்திரமதி தரு.

கைப்பிடித்த நாளையே யுன்னைக் காணிலிருப்பதையருக
செய்தநூரெய்வமும் நரனே ஆ! ஆ! விதியே
வையகத்தையாண்டபாதனே.

அரிச்சந்திரன் தரு.

அருமபாவிநாருக்காக அடிமையானேன்பறையன்வந்து
பெரும்பாவியாகநின்றேனே பெண்ணேயமிதற்காய
வருந்திடாதே நீசெந்தேனே. (அ)

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

ஆ! பாழுந்தெய்வமே! நீயும் முனிவனோடு சேர்ந்தனையா! சூரிய குலத்தை யழித்தாயல்லவா! நல்லது இன்னும் என்னதான் செய்யப்போகின்றாய்.

அரிச்சந்திரன் தரு.

கோபபா பதுமா ஜீப்பா என்ற வர்ணமெட்டு.

அடடா கண்மணியே பாலா
குடிகெடுத்துவிட்டாயே சீலா
ஆடிக்குதித்தெழும் சந்தனிலா
முடிசாய்த்தாயே நீயதுகாலா (அ)
அன்னைக்குத்தந்தையா யறைப்பினிதழ்கோ
என்னைவருந்தித்தாயே நீயடாமகனே
உன்னையிப்படிகாணவோ ஆனேன்
கண்மணியென்றிருந்தோமே மதிமுகனே (க)
தங்கத்தாயே என்றுரை நீயழைப்பாய்
தனிமையாக்கப்போனாயே இனியே
உந்தனது அப்பாவெல்லாம் வாய்ப்போச்சே
உலகில்யாரையானழைப்பேன் இனியே (ஆ)

சந்திரமதி தரு.

மாரனம்புநைந்துருகுதே என்றவர்ணமெட்டு.

இ-ம்-பார்வதி-தாளம்-ஆதி.

சந். பத்தாளை அப்பாழும்பிரமன்
பறையனுக்கச் செய்திட்டானே

அரி. சித்தங்குலையாதடி நீ (இ)
சந். அரசர்க்கதிபதியாயண்டவென் சாமியே
அரி. தரகனும் இப்படியாகினேன் (இ)
சந். தலையெழுத்தோவிது தப்பிடுமோ சொல்லுமோச்சே
அரி. கலங்கிடாதே நீ கண்மணி (இ)

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

மாதே மீறிப்போய்விட்டதற்கென்செய்யலாம் வருந்தாதே.

சத்தியகீர்த்தி வசனம்.

நம்மன்னன் இன்னும் வரவில்லையே என்னகாரணமோ! சென்று பார்ப்போம் யாரோடும் வசனிக்கின்றார். ஆ! ஆ! அம்மணி.

சத்தியகீர்த்தி தரு.

ஆபிலோமை தோரிமஜ்ஜிருவா என்றவர்ணமெட்டு.

இ-ம்-பார்வதி-தாளம்-ஆதி.

ஆ ஆ என் அம்மணி அருந்தனயம் சேர்ந்ததா
அயன்பாவிப்படி அமைத்திட்டானேதாயே (அ)
மதிதயனின்லவெந்தன் மன்னனைமணம்புரிந்ததும்
விதியெவ்வாறாச்சுதே விமலர்க்குக்கண்ணில்லையோ (ஆ)

சந்திரமதி வசனம்.

பாலா நாங்கள் வருந்தியும் அழுதால் எங்கட்கெவ்விதமிருக்கும் இனி நீயேகவனித்துப்பார்.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

மாதே இனிதாமதியாமல் உன்னையடிமைகொண்ட வேதியரிடம் சென்று நுங்கெங்காசம்வாங்கிவா. வாய்க்கரிசி என்தாகையால் அதைவிட்டுவிட்டேன் அதனைவாங்காமல் நீயிட்டால் சத்தியபங்கமாகும் சென்றுவாசீக்கிரம் தாமதியாதே.

சந்திரமதி வசனம்.

நல்லது நாயகா.

சென். 21 வேதியர்வீடு

சந்திரமதி வசனம்.

வந்தனம் சுவாமி.

காலகண்டன் வசனம்.

என்ன சந்திரிச்சாஸ்லை எழுந்துவிட்டாயா! சரி விட்டுவேலைகளெல்லாம் செய்து தாமதியாதே! போடி நில்லாதே! என்றவுடன் நம்பிக்கைமின்றவுன். என் காரமாச்சாரம் சொல் சீக்கிரம்.

தரு.

ஓய்தகலந்தரு பந்தய என்றவர்ணமெட்டு.

சந். என்னையநோடிகன் தன்னைச்சுடவேகாகக்
துண்டுப்பிள்ளையா தருவீரே

கால. உன்றுவேசேர்த்துவைத்த பொன்னெல்லாம்போனதன்றி
இன்னமும்வேண்டுமோ தரமாட்டேன்

சந். தருகாவிடிலேப்படி தனையனைச்சுவேது
பொருளியாவிட்டால் எரிக்கானே

கால. ஒருகாசங்கொடேக்கேன் ஓடிப்போடி நீ சீ
சுருக்காக பட பட பேசாதே

சந்திரவதி வசனம்.

சுவாமி! எப்படியாகிலும் தயைசெய்யவேண்டும் க்ருபாநிதி.

காலகண்டன் வசனம்.

அடி சந்தி ஒன்றும் பேசாதே! நீ ஓடிப்போய் உன்மகனை ஆற்றில் எறிந்துவிட்டு ஜல்தியாபோடி நில்லாதே என்னிடம் ஒருதம்பிடிகூடயில்லை இப்போதேனும் ஒருபொய்சொல்லிவிட்டால் உன்படுக்கஷ்டம் நீங்கிப்போகுமே.

சந்திரவதி வசனம்.

சுவாமி சத்தியர்வரிநாம்பொய்கூறவேமாட்டோம் இதுசத்தியம்

காலகண்டன் வசனம்.

அப்படியா சரி சரி இனிநில்லாதே போய்விடு போய்விடு.

சந்திரவதி வசனம்.

ஆ! விதியே இப்படியும் விதிப்பாயா! ஐயர் தரமாட்டேனென்றாரே நான் என்னசெய்வது நாம் நாயகருடன் புகல்வோம்.

சீன். 22 அடவி.

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

அதோ சந்திரவதி தனித்துவருகின்றாள் இந்தவழியில் காசிராஜன் பிள்ளையைக்கொன்று, அவள்வரும்பாதையில் போட்டுச்செய்வோம், அவள் அதனைக்கண்டழுவாள் அதுசமயம் காசிராஜனிடம் சேவகரால் பிடித்துதண்டிக்கச்செய்வோம் அதுவேசரி அப்போதேனும் பொய்சொல்லமாட்டாளோ! பார்ப்போம்! எப்படியும் பொய்சொல்லுவான் நம்சபதமும் நிறைவேறலாகும்.

சீன். 23 பள்ளியறை.

காங்கேயோ என்றவர்ணமெட்டு.

இ-ம்-இக்ஹல்தான்-தாளம்-ஆதி.

மதனவல்லி தரு.

மன்னவரே மகனைக்காணோம் ஐயையோ (ஐ)
என்னகாரன்செய்வேன் ஐயையோ (ரு)

காசிராஜன் தரு.

அன்னமேயிந்த அருமஞ்சத்தடியிலே
நன்றாகசோதித்துப் பாரடி (அ)

மதனவல்லி தரு.

சோதித்துப்பார்த்தோம் சுந்தரனைக்காணோம்
ஏதாகுமோ நான் அறியேனே (ம)

காசிராஜன் தரு.

அரிவையேயிதுமெத்த அதிசயம் அதிசயம்
இருட்டினிலெப்படி வருவான் (அ)

மதனவல்லி தரு.

பாலருக்கிருந்திட்ட பாலனைக்காணோமே
ஞாலத்திலெங்கு கொண்டுபோனாரோ (ச)

காசிராஜன் தரு.

காவலாளரிப்போ கண்மணியறிவேனே
தேவி நீ ஏட்சென்றிருப்பாய் (அ)

மருவலக்ஷ்மி வசனம்.

நல்லது நாயகா.

காசிராஜன் வசனம்.

அடே சேவகா! பள்ளியறையில் சயனித்திருந்த பாலனைக் காணோம், கொல்லுகிறவர்களை அழைத்திருக்கும் கொலைவேலையை வேண்டியது, ஆ! ஆ! போதும் நீங்கள் காவல்செய்யுந்திறமை இப்படியாதானே சரி! அஸ்தமனமாவதற்குமுன் கொலைகாரனிடம் ஒப்புவித்து காவலாளர்களும் சிரச்சேதம்செய்விப்பேன் தூக்கிலையும்.

சேவகன் வசனம்.

இதோ தேடிக்கண்டு பிடித்துவருகிறோம் மகாராஜ.

சீன். 24 சாலைவழி.

சந்திரமதி தரு.

ஐயையோ என் மகனே — இந்த
அவதிக்கோ பிறந்தாயடா — என்
மெய்யும் என்காலிற்பட்டு — உந்தன்
மேனியும் வாடினதா — மகனே மகனே மகனே
அங்கிருந்தாயே பாலா — நீ
இங்கெப்படி வந்தாயோ — அடா
செங்கரும்பே என்செய்வேன் — என்
செல்வமிக கொந்தாயோ — மகனே மகனே மகனே

சந்திரமதி வசனம்.

அப்பாமகனே சுடுகாட்டிலிருந்த உன்னைத்தூக்கினோதேறும் எடுத்துவிட்டதோ ஆ! சிவனே இதுவும் உன் அருள்தானே.

சேவகர் வசனம்.

அடே அதோ அழுவதைப்பார் பூதமோ பேயோ! தெரியவில்லையே அருகில்வரட்டும் அடே அடே நம் அரசன் பிள்ளையைக் களவாடின கள்ளன்போல்தோன்றுகின்றது கூச்சலிடாமல் வா பார்ப்போம் அடி கள்ளி! அகப்பட்டாயா! அடே இக்கயிற்றால்கட்டு அடி அடி, இடி, இடி.

சந்திரமதி தரு.

படுவார்குந்தயா என்றவர்ஸ மெட்டு.

இ-ம்-பார்வதி-தாளம்-ஆதி.

ஆ ஆ இதென்ன ஆச்சரியம் ஆச்சரியம்
அடித்து கொல்லுகின்றீரே
அரனே நீதான்துணை இனியெனக்கே
ஐயையோ உடல்நோகுதே
கொலைகாரியென்றென்னை கொக்கரித்தடிக்கிறீர்
கோவேனன் செய்குவேன்
குலையநடுங்குதே குத்துபடுகிறீரே
கொடும்பாவி என்னைக்காரும்

சேவகர் வசனம்.

அடி திருடி பேசாமல்நடந்து வாடி வா.

சீன். 25 மாளிகை.

சேவகர் வசனம்.

வந்தனம் சுவாமி பிள்ளையைத்திருடின கள்ளியைக்கொண்டு வந்தோம் பாரும்வேந்தே.

காசிராஜன் வசனம்.

ஏதோ! இவள்தானா! இதென்ன ஆச்சரியம் தூக்கம்செய்த வாசகம் புலப்படவில்லையே! அடே! உண்மையாய் கள்ளி இவள்தானா என்ன.

சேவகர் வசனம்.

சுவாமி பிள்ளையுடன் கொண்டுவந்தோமே இன்னும் இருக்கிறாள் தம் வேலையில் ! மன்னவா! காலையில் கொண்டுவந்தோம் இவளே

ஆதாரம் கண்டோம்.

காசிராஜன் வசனம்.

அப்படியா சரி! நம்மயான வெட்டியானிடம் இவளைவிட்டு, வெட்டிவிடும்படி சொல் இந்தா என்முத்திரைமோதிரம் மந்திரி என்ட கனை, தகனம்செய்வோம்.

மந்திரி வசனம்.

நல்லது அரசே.

சேவகர் வசனம்.

அடி திருடி போடிகில்லாதே.

சீன். 26 தெருவு.

விஸ்வாமித்திரன் வசனம்.

ஆ ஆ நாம் கொண்டது கடேறுமற் போச்சுதே! இனி என்ன செய்வது இனி அரிச்சந்திரன் தன்மாதை எப்படியும்வெட்டப் போகி றான் நம் பலா இவரிடம் சாயவே இல்லை அவன் வெட்டுஞ்சமயம் தடுத்துப்பார்ப்போம், அதுவேசரி.

சீன். 27 மயானம்.

சேவகர் வசனம்.

அடே! தோட்டி! நம் அரசனுடைய புத்திரனை இவள்கொன் றளாம் அதற்காக இவளைவெட்டும்படி ஆக்யாபித்தார் இதோமுத் திரைமோதிரமுமிருக்கிறது! சீக்கிரமாகட்டும்.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

நல்லதப்பா, அடிகண்மணி நீயாதுசெய்ததை விபரமாய்ப்புகல்.

சந்திரமதி வசனம்.

நாதா காலகண்டையரிடம் சென்றுகாசுத்தனைக்கேட்டேன் அவர்கொடுக்கவில்லையாதலால் நான்வருகின்றவழியில் மார்பில் கழுத்து முறிபட்டுக்கிடந்த அதைக்கண்டயான் நம்பிள்ளைதானென எடுத்தேன், அதற்குள் சேவகர்பிடித்தரசன் முன்விட்டார் அவ்வரசன் யோசியாமல் இவ்விதஆக்கினைவிதித்தார்.

அரிச்சந்திரன் தரு.

தனிமரம் போலானேனே என்றவர்ணமெட்டு.

இ-ம்-பார்வி-தாளம்-ஆதி.

விதியிப்படியும்வந்ததோ என்கையில்
வெட்டபழி யமைந்ததா (வி)
சதிகாரப்பாவிமுனிவன் சனியனும்சேர்ந்திட்டனரே

பதறுதே மனம்
இதறுதே குணம்
உதறுதிங்கனம்—அடி. (வி)

சந்திரமதி தரு.

வழியிற்கிடந்தவொரு வந்லையெடுத்ததனால்
பழியுஞ்சார்ந்ததே
விழியும் சோர்ந்ததே
அழிய நேர்ந்ததே—ஐயோ! (வி)

அரிச்சந்திரன் தரு.

இங்கிருக்கவுன்பாலன் எனததையெடுத்திட்டாயோ
பங்கமாகுமே
எங்கும் நோகுமே
அங்கம் வேகுமே—அடி. (வி)

சந்திரமதி தரு.

உலகில்நான்முன்யாராரை உருகச்செய்தேனோஅதனால்
நிலையுமிப்போது
குலைந்து புவிமீது
அலைந்திட்டேன் மாது—ஆ ஆ. (வி)

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அடி மாதே! இப்படி புலம்புவதிற் பயன்யாதுமில்லை. பிறர் உன்னை வெட்டாமல் நானே வெட்ட நேர்ந்தது முன்னோர் செய்த நற்பயனேயாகும். ஆகையின் மாதே இனி நாம் இப்பாரிலிருந்தென்ன சுகம்; பார் கண்மணி! பாலனுமிறந்தான், நீயுமிறக்கப்போகின்றாய், பிறகு யானிருந்தென்னபயன்; உன்னுடனே வருவேன், மாதரசி! நீ ஒரே மனதாய் லோகநாத அந்த ஜெகதீசனைத் துதித்துக்கொண்டு நில் அப்பா! நீயப்படி நின்று பகவானை த்யானி. (கையில் கட்கம் பிடித்தல்)

விஸ்வாமித்திரர்தர்க்கம் தரு.

பாருமையா இதுவே நற்காலமே என்றவர்ணமெட்டு.

இ-ம்-பார்வி-தாளம்-ஆதி.

பொறுப்பாயே மன்னவா பதறிடாதே
சிறுமைகளைப் போக்குறேன் சிரம்வெட்டாதே

அரிச்சந்திரன் தரு.

குறுக்காகநின்றுமே கொய்வதைத் தடுக்காதீர்
மறந்தொன்றும்பேசாதீர் போம் போம்

விஸ்வாமித்ரர் தரு.

சத்தஞ்செய்தாயே பதனை யில்லையென்று
இத்தினம்கூறில் எல்லாம்வருமே இன்று

அரிச்சந்திரன் தரு.

பித்தம்பிடித்தவர்போல் பேசாதீர்பொய்சொல்லேன்
சத்யம்பிசகேனுன் போம் போம்

விஸ்வாமித்ரர் தரு.

சொன்னபேச்சைக் கேட்டால்நீ சுகப்படுவாய்
பொன்னுடனே அரசையும் நீயடைவாய்

அரிச்சந்திரன் தரு.

பன்னிபன்னிநீருமே பாவமொழி சொல்லாதீர்
இன்னுமிங்கேநில்லாதீர் போம் போம்

விஸ்வாமித்ரர் வசனம்.

மன்னா! இவ்வளவு தூரம் கெடுதியடைந்தும் அடங்கொள் ஞாயமல்ல; வேண்டாம் வேண்டாம் வீணாய்க் கெட்டுப்போகாதே.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

ஐயா முனிவரே! உமக்கேனிந்த கஷ்டம் எம்மீது பூர்த்தியாய்க் கோபம்வைத்தீரே. அதே போதும் தாங்கள் வந்த வேலை முடிந்துவிட்டது சென்றுவிடும்.

விஸ்வாமித்ரன் வசனம். அப்படியா! நல்லது.

சீன். 28 ரோட்டு (ஓர்புறம்)

விஸ்வாமித்ரர் தரு.

தேகோபால்கேசரகரா என்றவர்னமெட்டு.

இ-ம-பார்வதி-தாளம்-ஆதி.

கம்எண்ணம்போல் முடியாமல் பாழாச்சுதே
நானென்னசெய்குவேன் (

உம்பரன்றன்னிட்டு உறுதிமொழிபோச்சுதே
வம்பிரகாளாகிபாதி யாச்சுதே—இந்த
அம்புவியோர்க்குமிக வச்சிதே (கம்)

வந்திட்டேனென்றிட்டவாதிட்டுவந்தேனே
மதிமோசம்போனேனே பாவிநான்—என்
கெடுமிகநாழ்வாச்சே தோஷிநான். (கம்)

விஸ்வாமித்ரர் வசனம்.

ஆ! ஆ! நாம் கொண்ட எண்ணம் இலவுகாத்தகிளிபோலாயிற்று நம்பஜார இவன்முன் சாயவில்லையல்லவா! நாம் எப்படியும் தோற்றுவிடுவது கெட்டி; சரி! இன்னும் பார்ப்போம்.

சீன். 29 மயானம் (பலிபீடம்)

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

மந்திரி நீ அந்தப்பக்கமாகநின்று சுவாமியைத் தியானி.

மந்திரி வசனம்.

நல்லது மன்னா!

மந்திரி - திண்டி.

பொய்குறைகபடில்லாத பூவையைக்காக்கவேணும்.
ஐயா நின்பொற்பதத்தை அணிந்திட்டோம் காசிநாதா.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

மாதே உன் இஷ்டதேவதையை நினைப்பாயாக.

சந்திரமதி வசனம்.

நல்லது பிராணநாதனே.

சந்திரமதி - திண்டி.

எங்கும்சோதிமயமாய் இருக்கும்செஞ்சடையோபோற்றி
சங்கரசம்போதேவா தாளடிக்கபயம்ஈசா

வசனம்.

வந்தனம் நாயகா! உமது கருத்தை நிறைவேற்றிவிடும்.

அரிச்சந்திரன் சந்திரவதி தரு.

சங்கரிவேணிசாம்பவி என்றவர்ணமெட்டு.

இ-ம-பார்வி-தாளம்-சாப்பு.

சம்போ சங்கரா — சச்சிதானந்தா
சந்த்ர சேகரா — சாயுஜ்யபஞ்சாக்ஷரா
அம்பா ரமணா — ஆதிமத்யானந்தா
நம்பினின்றோம் — நமசிவாயா
நீராயிடரை — தீனதயாளா
திரிபுராந்தகா — தீவினைகொய்திடுமே
தாராய்பதம் — சதாகாருமசிவதேம
நாராயணசாமி — தவமே

ஈஸ்வரன் பிராப்தம்.

கவி.

அரிச்சந்த்ரா — நில்லு நில்லு
அரிச்சந்த்ரா — வெட்டவேண்டாம்
அரிச்சந்த்ரா — நீயே சத்யன்
அரிச்சந்த்ரா — வாழி வாழி.

சகலரும் தோத்தரித்தல்.

இ-ம-சந்தம்-இந்தளம்-தாளம்-சாப்பு.

சங்கரம்பரி பூரணம்சிவ — சாம்பவம் பஞ்சாக்ஷரம்
திங்களிளமை பூண்டுநடமிடும் — திரிபுராந்த பராத்பரம்
மூலரூப ஜீவாதாரம்மோன — முக்திஞான கங்காதரம்
ஆலகால நிவாரணம் — ஆதிமூர்த்திதம் சந்த்ரசேகரம்
சம்போ ஹரஹர — நாராயணசாமி பூஜிதமோகனம்
டம்பாதிதம் நாகபூஷணம் உமாமகேஸ்வரம் வந்தனம் (ச)

ஈஸ்வரன் வசனம்.

அப்பா! அரிச்சந்த்ரா! சத்யனென்ற பேரை நிலைநாட்டினாய் உன் சையுமொழிந்தது, இனி யுனக்கு யாதொரு இன்னலுமணுகாது உன்னை அடிமைகொண்டவர் தேவர்கள்தான்; யாதோவொன்றினைதவிடீ

விஸ்வாமித்ரர் வசனம்.

வந்தனம் ஜெகதீசா!

ஈஸ்வரன் வசனம்.

கல்யாண் விஸ்வாமித்ரமுனி! அன்று தேவசபையிலிட்ட சபதப்படி யார் ஜெயித்தது.

விஸ்வாமித்ரர் வசனம்.

சங்கரா! யானே தோல்வியடைந்தேன் வஸிஷ்டர்தான் ஜெயித்தார், நானிட்ட சபதப்படி என் தவத்திற்பாதி அரிச்சந்திரனுக்குத் தத்தம்செய்கிறேன், நான் வஸிஷ்டருக்கு அடங்கி வந்தனம்புரிவேனாகவும்.

ஈஸ்வரன் வசனம்

சந்தோஷம், என்முன்பாக தத்தம்செய்

விஸ்வாமித்ரர் வசனம்.

அப்படியே (தாரைவார்த்தல்)

வஸிஷ்டர் வசனம்.

வந்தனம் சங்கர மகாதேவ

ஈஸ்வரன் வசனம்.

கல்யாண் வஸிஷ்டரிஷி! இதுமுதல் கௌசிகன்உனக்குக் கீழ்ப்பட்டவனாயினன் திருப்தியாயிற்று!

வஸிஷ்டர் வசனம்.

திருப்தியடைந்தேன் பரமேஸ்வரா!

ஈஸ்வரன் வசனம்

சந்தோஷம், தேவர்முனிவர்காள்! இச்சத்யதாரனுக்கு மகுடம் புனைவீர்களாக! பக்தா, யான் சென்றுவருகின்றேன் கல்யாண்

அரிச்சந்திரன் வசனம்

வந்தனம் ஹரஹர மஹாதேவ் சிங்கர்.

மயானம் (அயோத்திநகர்) தர்பாராக மாறுதல்.

சீன். 30 தர்பார்.

அரிச்சந்த்ரமகாராஜனுக்கு பட்டாபிஷேகம் தரித்தல்.

அரிச்சந்திரன் வசனம்

வந்தனம் குருவே!

வசிஷ்டர் வசனம்

கல்யாண்! என்னைப் புனிதனாகச்செய்த சத்யவந்தா கல்யாண்!

தேவர்கள் வசனம்

கல்யாண் பக்தா யாங்கள் சென்றுவருகின்றோம்

அரிச்சந்திரன் வசனம்

நமஸ்கரிக்கின்றேன் அமரர்களே! பாலா தேவதாசா, மாதே சந்த்ரவதி, மந்திரி சத்யகீர்த்தி, ஊழ்வினைப்பயனால் சகலமும் அநுபவித்து, அந்த ஸாக்ஷாத் ஜெகதீசனருளால் யாவும் துலைந்து இவ்வரசையடைந்தோம் இனி இப்பேர்ப்பட்ட துயரம் யாதொன்றும நேரா வண்ணம் சகலருக்கும் வந்தனம்புரிந்து மங்களம் கூறுவோம்

மங்களம்.

ஐமுலகுதாத்தோம்கே என்றவர்னமெட்டு

இ-ம்-பாவலி-தாளம்-ஆதி

மங்களமாயாவரும் மானிலத்திலோங்கி
வாழ்க வாழ்கவே
மாசில்லாமல் காசினியில்
நேசிக்கவேமிகு பூஜிதமாய் (ம)
பார்தனில்மாசபை பேர்பெற்றுப்ரக்யாதியாகவே
சூர்யசந்த்ர ருள்ளளவும்
சுந்தரமாகவே பந்தமில்லாமல் விந்தையாகவே
சுகமுற்றிட என்நாளும்நன்றாக வாழ்கவாழ்கவே (ம)
மென்மேலும்விருத்திகளாக
துன்பம்விலகி ஜெயமிக
சுபமாய் சுபமாய் சுபமாய் சுபமாய்
அன்பன்நாராயணசாமிபதம்
என்றும்நிலைத்தவர்போலோங்கி
வாழ்க வாழ்க (ம)

சம்பூரணம்.

புத்தக விளம்பரம்.

கர்நாடக நாடகங்களை [illegible]

பார்ஸி சகசபூதனின் சரித்திரம்.

இந்நூல்வெளிவந்த பூவுலகின்கண் வசிக்கும் பிரஜைகளுக்குத் தெரிவிப்பது யாதெனில் [illegible] ஸ்ரீ முருகேசநாயகர் மானேஜ்மெண்டில் நடத்தப்பட்ட ஆலந்தூர் ஒரிஜினல் டிராமடிக்கம்பெனியில் நற்பேரும் புகழ்ச்சியுடன்புதிதாயியற்றி நடத்திவரும் கர்நாடக நாடகமென்னும் இப்பார்ஸி சகசபூதனின் சரித்திரம், லைத்கிராபட [illegible] சென்னை ஜார்ஜ்டவுனத்தியப்பமுதலிவீதி 44-வது நெம்பர் [illegible] [illegible] முதலியாரவர்களது [illegible] அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டு கெவர்ன்மெண்டு ரிஜிஸ்டருடன் [illegible] விட்டது. புத்தகம் 1-க்கு விலை அணா-4

குலசேகரி என்னும் இயற்பெயருடைய

நல்லதங்காள் சரித்திரம்,

(கவி.) குலமங்கைகளானோர் நலம்பெறுதற்கு
நிலந்தனிலிதுவே விலையிலாயமிர்தம்.

இதனால் சகலமான கல்வியாளர்களுக்கும் தெரிவிப்பதியாதெனில் இதுவரையிலும் வெளிவந்திருக்கும் அநேக கதைகளும் நாடகங்களும் அம்மானை சிந்து இன்னுமநேக விசித்திரக்கதை முதலியவைகளை அவரவர்கள் வாசித்தும், பிறரால் சொல்லக்கேட்டும் நாடகங்களை நடிக்கக் கண்ணுற்றிருப்பீர்கள் ஆயினும் அக்கதைகளைப் போன்ற பட்சமான கதைகளை ஒன்றாய்த்திரட்டி உருக்கிவார்த்ததைப் போல் இப்போது எம்மால் அச்சிட்டிருக்கும் (குலசேகரி என்னும் இயற்பெயருடைய நல்லதங்காள்சரிதை) இந்நற்றங்கைபோல் அநேக தமயந்தி, சந்திரமதி, சீதாபிராட்டி, பாஞ்சாலி, [illegible] இவர்களைக்காட்டிலும் துயரிலும் மேலானதாகவும் பார்ப்பவர் படிப்பவர் கேட்பவர் மனதை பாகாயுருக்குமென்பதில் சந்தேகமில்லை இன்னும் இதுவு [illegible] விசித்திரபடங்களமைத்துள்ளது.

படத்துடன் முதற்பாகம்	0 3 0	
2-ம் பாகம்	0 3 0	

பதிவிரதையென்னும் லவிராங்கி சரித்திரம்.

சிறுவாசிரா விக்கிரமாதித்தப்பதியில் இராஜரீகம்புரிந்திருந்த லவி ராங்கி தன் மனோதிருப்திக்கேற்ற மன்னனாகிய அழகேசனை மணம்புரிய விருப்பத்துடன் சாமர்த்தியஞ்செய்யும் அவன் சிவபக்தனாயிருப்ப தினால் அந்தக் கன்னிகை விரும்பலாகாதென மறுக்க லவிராங்கியின்கையில் சிக்கிக்கொண்டு அரண்மனையில் விடுக்க அவ்விதம் அவன் எடுத்துச் சென்ற பொன்பூதத்தைக் கொன்று லவிராங்கியைத் தனக்கு மனைவியாயிருக்கும்படி வேண்டிக்கொள்ளும் அந்த மாதாகிய தன் பிராண நாயகனை வேட்டையாடவந்த காந்திபன் அதனைக் கொன்றுவிட்டு லவிராங்கியை யழைத்துச்சென்றும் தனது கற்பு நிலை தவறாமல் கள்வரிடம் அகப்பட்டு அவர்களையும் ஏமாற்றிவிட்டு காங்கேயமுனிவரால் அழகேசனை மணம்புரிந்து சுகானந்தமா யிருந்த இந்த (லவிராங்கி சரித்திரத்தை) நூதன வர்ணமெட்டுகளமைந்த தருக்களுடனும் சித்திரப்படங்களுடனும் அச்சிட்டு விற்பனை செய்கிறோம். இதன் விலை அணா-4.

பார்சிநாடக நாடகமென்னும்

பார்சி மலையாள பங்கஜவல்லி சரிதை.

எந்நாட்டினும் புகழ்பெற்றிலங்கிய இச்சென்னைமாநகரத்தில் வசிப்பிடமாக வாழும் புண்ணியசீலர்களுக்கறிவிப்பதியாதெனில், ம-ள-ள-ஸ்ரீ டி. முருகேசநாயகர் மானேஜ்மெண்டுக்குட்பட்ட ஆலந்தூர் ஒரிஜினல் டிராமாடிக் கம்பெனியில் நற்பேரும் நற்புகழ்ச்சியும் பிரசித்தியும் கவரசம்பொருந்திலங்கிய பார்சி மலையாள பங்கஜவல்லி சரித்திரம், வர்ணசித்திரப்படங்களுடனும் நற்பதிப்புடன் சென்னை சூளை வைதயநாயகியம்மன் அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டு கவர்ன் மெண்டு ரிஜிஸ்டருடன் தயாராகிவந்துவிட்டது.

புஸ்தகம் 1-க்கு அணா-4.

இப்படிக்கு,
கு. நாதமுனி முதலியார்,
நெ-44, காளத்தியப்பமுதலி தெரு,
சூளை போஸ்டு, மதராஸ்.

புஸ்தகவிளம்பரம்.

பார்ஸி அரிச்சந்திரா.

எந்நாட்டினும் புகழ்பெற்றிலங்கிய அரிச்சந்திரமகாராஜன் சரிதை பெரியோர்களால் புராணமாகவும், வாசகாவியமாகவும், நாடகமாகவும் நடத்திவந்த சத்தியராஜா அரிச்சந்திரவிலாசத்தை சென்னை கம்பெனியில் தேவேந்திரசபையிலிருந்த அரிச்சந்திரன் பட்டாபிஷேகம் முடியும்வரையில் ஒரேஇரவில் முடிக்கவேண்டியென பார்சி இந்துஸ்தானி இன்னும் நூதனவர்ணமெட்டுகளாற் செய்தனது.

புஸ்தகம் 1-க்கு விலை அணா-4

கெட் கிளேஸ் ஆப்பயின்டு விலை அணா-8

இதனால் சகலமானவர்களுக்கும் தெரிவிப்பதியாதெனில் சென்னை சூளை காளத்தியப்பமுதலி வீதி 14-வது நெம்பர் வீட்டிலிருக்கும் வைத்யநாயகியம்மன் அச்சுக்கூடத்தில் தமிழ் தெலுங்கு, கிரந்தம் தாலுக்குமுதலிய புஸ்தகங்களும், கூலேஜிப்புஸ்தகங்களும், ஆட்டப்புஸ்தகங்களும், சித்திரமய சோதிட வைத்திய புஸ்தகங்களும், இலக்கண இலக்கிய முதலாகிய சில்லரைதினசுபுஸ்தகங்களும், விற்பனைக்குத் தயாராயிருக்கின்றபடியால் வேண்டியவர்கள் அடியிற்கண்ட எமது விலாசத்திற்கெழுதி வி. பி. மூலமாய்ப்பெற்றுக்கொள்ளலாம். 10-ரூபாய்க்கு மேற்படுமாகில் பாதிபணம்முன்னதாக அனுப்பவேண்டும். கேட்லாக் தேவையானால் அரையணாஸ்டாம்பு அனுப்பினால் ஒரையணாதாளம்படியான கேட்லாக் அனுப்பப்படும்.

பார்ஸி சுகுணரஞ்சித நாவளி.	0	3
பார்ஸி நான்கு கள்ளன்பாட்டு	0	2
மஞ்சகோஷாவென்னும் திவ்யசரித்திரம்	0	3
பார்ஸி சாகுந்தலா	0	8
பார்ஸி தாராசசாங்கம்	0	3
பெரிய பார்ஸி சதாரம்	0	3
சாரங்கதர சரித்திரம்	0	3
மணிமாலிகை சரித்திரம்	0	2
வள்ளியம்மை சுயவரம்	0	3

சென்னை, சூளை,
காளத்தியப்பமுதலி தெரு நெ. 44. வீடு.

கு-நாதமுனி முதலியாரவர்களுடைய,

வைத்யநாயகியம்மன் பிரஸ்.

VHP
1167